

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського

Факультет дошкільної і початкової освіти імені Валентини Волошиної

Co-funded by
the European Union

With the support of the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Збірник театралізованих заходів

Гостини у Мельпомені

Вінниця - 2023

УДК 371.8.062.2

Рекомендовано Вченою радою факультету дошкільної і початкової освіти імені Валентини Волошиної (протокол №3 від 11.10.23)

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Тетяна КОВАЛЬ

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри мистецьких дисциплін дошкільної та початкової освіти, декан факультету дошкільної і початкової освіти імені Валентини Волошиної Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

Наталія ЧОРНА

кандидат педагогічних наук, викладач теорії та методики музичного виховання КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Гостини у Мельпопени : збірник театралізованих заходів / Укл. О. Жовнич, І. Барановська, Н. Казьмірчук, І. Стахова, В. Подорожний. Вінниця : ВДПУ ім. М. Коцюбинського, 2023. 85 с.

Ілюстратор – **Анна Печуляк**, студентка факультету дошкільної і початкової освіти імені Валентини Волошиної, Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

Збірник театралізованих заходів містить чотири розділи, у яких представлено авторські розробки п'єс для дитячих спектаклів, сценарії заходів, ігрові театральні вправи для дітей дошкільного та молодшого шкільного віку. У збірнику заходи представлено українською та англійською мовами, що дозволить робити двомовні постановки, тим самим розвивати дитячі soft skills.

Збірник стане у нагоді педагогам закладів освіти, студентам педагогічних закладів вищої освіти, батькам, тьюторам, коучам тощо.

The collection of dramatized events contains four sections, which present the author's development of plays for children's performances, event scenarios, game theater exercises for students of preschool and primary school age. The collection of activities is presented in Ukrainian and English, which will allow for bilingual productions, thereby developing children's soft skills.

The collection will be useful for teachers of educational institutions, students of pedagogical institutions of higher education, parents, tutors, coaches, etc.

Зміст

Вступ	4
Розділ 1. П'єси для дитячого театру	6
Розділ 2. Театралізовані свята та ранки в освітньому закладі	43
Розділ 3. Сценарії ігор для дитячих міні-театрів	60
Розділ 4. Сценарії театральних постановок еколого-природничого контексту.	65
Список авторських праць викладачів проєкту	83

ВСТУП

У початковій школі все більшого значення набуває використання театралізованої діяльності. Театралізація базується на грі, що дозволяє максимально ефективно та на доступному для дітей рівні сформувати необхідні уявлення, розвинути уміння та навички. Використання театралізованої діяльності на уроках робить освітній процес цікавішим, пізнавальнішим, дозволяє краще сформувати в учнів мотивацію до навчальної діяльності тощо.

Природа театру є синтетична, він об'єднує в собі різні види мистецтв: живопис, архітектуру, музику, дизайн, графіку, декоративно-прикладне мистецтво, сценічну гру, драматургію, майстерність тощо. Театральне мистецтво допоможе показати дитині різні зразки поведінки, розширити її світогляд, навчить переймати різні соціальні ролі, вибудовувати свою стратегію поведінки в суспільстві. Зважаючи на поліфункціональну природу театру, педагоги вдасться швидше сформувати в учнів соціокультурну та мовну компетентності, здатність навчатися протягом життя.

У контексті реалізації проєкту «Підготовка майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти та вчителів початкової школи до розвитку soft skills дітей засобами театралізованої діяльності: європейський контекст» 620252-EPP-1-2020-1-UA-EPPJMO-MODULE дослідники (О. Жовнич, О. Демченко, Н. Казьмірчук, І. Барановська, В. Подорожний) пропонують використовувати різноманітні види театру в процесі роботи з молодшими школярами, а саме: театр ляльок, настільний театр, пальчиковий театр, театр на фланелеграфі, театр природи, театр смайлів, театр м'яких іграшок, театр тантаморески тощо. Реалізатори проєкту впевнені, що використовуючи різні види театру, варто пропонувати школярам самостійно виготовляти фігурки, наприклад, для театру конусів чи театру сірникових коробок, театру вузликів, театру з природних матеріалів тощо. Це сприятиме розвитку дрібної моторики рук, творчих здібностей, уяви, фантазії учнів, світогляду.

Театралізована діяльність стане потужним інструментом у роботі вчителя початкової школи для всебічного розвитку особистості, вона допоможе виховати інтелектуально розвинену, духовно багату особистість/

Запропоновані у збірнику заходи можна використовувати для постановок театралізованих вистав, у яких акторами можуть бути як самі учні, так і виготовлені ними театральні фігури.

Erasmus+

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

National Office

Erasmus+UA

620252-ERP-1-2020-1-UA-ERP-JMO-MODULE
ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ
ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ ФОРМУВАННЯ
SOFT SKILLS ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ТА УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ
ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

РОЗДІЛ 1. П'ЄСИ ДЛЯ ДИТЯЧОГО ТЕАТРУ

За матеріалами казки «Жабка Соня»

http://kazkar.info/ua/gabka_sonya/

ЖАБКА СОНЯ

(п'єса для дітей старшого дошкільного та молодшого шкільного віку)

Мета: сприяти розвитку збіностей та талантів дітей, виховувати бережне ставлення до довкілля.

Дійові особи: Мати, Соня. Стрибунець, Квачик.

Звучить мелодія озера. На березі річки жили жабки. Одного дня в родині народилися дітки. Назвали малих жабенят - Соня, Стрибунець і Квачик.

Музика №2

Кожного дня малеча стрибала по березі річечки, ловила комашок і співала свої жаб'ячі пісні. Так і росли. На сцені залишаються жабка-мати та доня. Але з якогось часу Соня почала повертатися зажуреною. Мама-жабка допитувалася:

Мати: Що сталося, донечко?

Соня спочатку відмовчувалася, але одного разу не втрималася:

Соня: Мамо, а чи є в мене якийсь талант?

Мама-жабка здивувалася такому запитанню, але, розуміючи, що Соня чекає на нього відповіді, відказала:

Мати: Звісно є.

Соня: Який?

Матуся замислилася...

Соня: От бачиш... - сумно сказала Соня. - І ти не знаєш.

Мати: А хіба обов'язково мати якийсь талант? – запитала мама.

Соня: Звичайно! – вигукнула малеча й почала наводити приклади. – Стрибунець вміє високо стрибати, Квачик – гарно співати. Ти, мамо, смачно готуєш пиріг із комашок, а батько будує міцні хатинки...

Мати: Згідна, - погодилася ненька, - але талант не завжди видно відразу. Буває, що потрібно чимало часу, щоб знайти свою особливість.

Соня: А коли буде видно мій талант? – допитувалася Соня. – Я теж хочу бути особливою!

Мати: Не переймайся, ти обов'язково про нього дізнаєшся. Обіцяю!

Музика №1

Минали дні, малі жабки перетворилися на гарних молодих жаб. Стрибунець і Квачик вже почали будувати окремі хатинки, а Соня все не знаходила собі

місця... Вона навчилася смачно готувати, але не якось особливо, а так як всі; вміла співати, але були жабки, які співали краще.

Соня: Мамо, у чому ж моя особливість? – у відчаї допитувалася Соня.

А мама-жабка вперто повторювала:

Мати: Ти обов'язково дізнаєшся!

Соня: Але коли, нене?

Мати: Усьому свій час, доню. Усьому свій час...

Музика №3

Згодом Соня вийшла заміж і в неї народилися гарні маленькі жабки.

Чого тільки не вигадувала вона для малих непосид: і книжечки з листочків робила, і батут плела із травички...

Жабенята: Ти найкраща мама у світі! – цілували малі жабенята Соню. А сусіди-жабки, спостерігаючи, як Соня гарно бавить і виховує дітей, почали приводити до молодій матусі своїх нащадків. Так на березі річечки утворився дитячий садок. І вже ніхто не дивувався, бачачи вранці, як з усіх сторін до хатинки Соні стрибають жабки з дітьми.

Мати: Ну що, знайшла свій талант, доню? – запитала одного разу у Соні мама.

Соня: Так, (усміхнулася жабка, пригортаючи до себе малюків).

Мій талант, наче сонце, горить,

Мій талант в небі зіркою сяє.

Мій талант – ця хвилююча мить,

Наче квітка горить і палає.

На сцені під музичний супровід Соня із своїми дітьми уклоняються

Based on the fairy tale “Sonya the Frog”

http://kazkar.info/ua/gabka_sonya/

SONY THE FROG

(a play for children of senior preschool and junior school age)

The goal: to promote the development of children's abilities and talents, to foster a careful attitude towards the environment.

Actors: Mother, Sonia. Stribunets, Kvachyk.

The melody of the lake sounds. Frogs lived on the bank of the river. One day, children were born in the family. The little frogs were named Sonya, Stribunets and Kvachyk.

Music №2

Every day, the little boy jumped along the bank of the river, caught insects and sang his frog songs. That's how they grew. Mother frog and daughter remain on the stage. But from some time Sonya began to return in a sullen mood. Mother frog asked:

Mother: What was happened, daughter?

Sonya was silent at first, but once she couldn't resist:

Sonia: Mom, do I have any talent?

Mom-frog was surprised by such a question, but, realizing that Sonia was waiting for an answer, she replied:

Mother: Of course there is.

Sonia: Which one?

Mother thought...

Sonya: You see... – Sonya said sadly. – And you don't know.

Mother: Is it necessary to have some talent? – asked my mother.

Sonia: Of course! – exclaimed the little one and began to give examples. – Jumper knows how to jump high, Kvachyk can sing well. You, mother, make a delicious cake from insects, and father builds strong huts...

Mother: Agreed, – the grandmother agreed, – but talent is not always immediately visible. Sometimes it takes a long time to find your specialty.

Sonia: And when will my talent be seen? Sonya asked. – I also want to be special!

Mother: Don't worry, you will definitely find out about him. I promise!

Music №1

As the days went by, the little frogs turned into beautiful young frogs. Stribunets and Kvachyk had already started building separate huts, but Sonya still couldn't find a place for herself... She learned to cook deliciously, but not in any special way, but like everyone else; could sing, but there were frogs who sang better.

Sonya: Mom, what is my specialty? Sonia asked in despair.

And mother-frog stubbornly repeated:

Mother: You will definitely find out!

Sonya: But when, huh?

Mother: Everything has its time, daughter. Everything has its time...

Music №3

Later, Sonya got married and she had beautiful little frogs.

What did she invent for little fidgets: she made books out of leaves, and wove a trampoline out of a blade of grass...

Frogs: You are the best mother in the world! – little frogs kissed Sonya. And the frog neighbors, watching Sonya having fun and raising children, began to bring their offspring to the young mother. So a kindergarten was formed on the bank of the river. And no one was surprised to see in the morning how frogs with children jump from all sides to Sonya's hut.

Mother: Well, have you found your talent, daughter? – Sonia's mother once asked.

Sonya: Yes, (the frog smiled, hugging the babies).

My talent burns like the sun,

My talent shines like a star in the sky.

My talent is this exciting moment,

As if a flower is on fire.

Sonia and her children bow on stage to musical accompaniment

Творча розробка студентки СВО «магістр»

Басюк Анастасії

У ПОШУКАХ МІЗІ

(п'єса для дітей старшого дошкільного та молодшого шкільного віку)

Мета: сформувати уявлення про цінність чужої праці, повагу до старших людей, сформувати здатність робити добрі справи.

Дійові особи:

Відьма, ельф, бик, кремезний дуб, зачарована хатинка, фея, Лорі, Міззі.

Автор..... Усе на світі стається не просто так, усе чогось навчає та заставляє нас задуматися. Ось і наша історія десь далеко, у глибині лісу, трапилася для того, аби розповісти про цінність чужої праці, дружби та взаємопідтримки. Отож дивимось.

Дія 1

Кремезний дуб: І що ж це ти робиш? От тепер як нам розійтися? Навіки застрягли. *(grimнув кремезний дуб розставивши гілочки в боки)*

Бичок: Так я ж не хотів. Бачте ж природа у мене така. Червону хустинку фея зронила, а я гоп і за нею погнався ж. *(сумно заволав бичок)*

Він був ще зовсім молоденький, тому не може так влучної добре керувати власними інстинктами як його дорослі.

На галявині з'являється фея:

Ага, ото ж я винна у всьому, так? То все Ельф Модрин вітер напустив на моє поле, ось хустинка і сама полетіла.*(образливо кинула фея)*

Кремезний дуб: Та годі вам вже сперечатися, нумо разом думати як нам вихід з ситуації знайти. Давай бичку ти тягнись в одну сторону, а я хилитимусь в іншу.

Хилились вони хилились, а нічого таки ж не допомагало, тут і бичок скрикнув:

Бичок: Ой леле, що ж робити. Фея, а може нам твій чарівний пилок допоможе, га?

Фея: Пилок, пилок, легко сказати та важко зробити, пилок у мене закінчився, муситиму до Модрина іти, а мені геть зовсім не хочеться, цей старий буркотун завжди знайде спосіб причепитися до мене.

Дія 2

Лунає важка музика....

Йти до Ельфа не довелося нікому, адже він сам з'явився на галявині.

Ельф: Чого ж це я старий, моя борідка ще зовсім золотава?!

Дуб: ООо, і йти до тебе не довелося. Нам Ельфе твоя поміч потрібна.

Модрин: Яка ще така поміч? Ви ж зрозумійте, що прийшов я до вас, Дубе, не просто так, тому послуга за послугу.

Ельф ніколи не робив просто так хороших речей, якщо у тому не було його вигоди.

Дуб : Нам пилок для феї потрібен, щоб вона нас розчаклювала, бо ж вік стоятимемо тут з бичком. А ти кажи чого прийшов, допоможу чим зможу.

Кремезний дуб хоч і на вигляд сполохував усіх мешканців зачарованого лісу, але за мудрістю завжди приходили до нього, адже прожив він не один вік.

Модрин: Пилок? А де ж ти його поділа, Рубі?

Так звали фею, адже блистіла вона немов дорогоцінний камінь та й могла з нічого зробити, щось неймовірно цінне.

Рубі: Бачиш, сталась зі мною біда, мішочок мій об гілочку зачепився і весь пилок розвіяло над хатикою, отож тепер вона літає над хмарами, що зловити усім містечком не можемо, прибійла ж до Дуба я допомоги просити.

Модрин: Ех, ніколи ти не цінуєш чужої клопіткої праці, адже пилок нам просто так також не дається, чи знаєш скільки ночей нам потрібно трудитись

аби виготовити маленький твій мішечок, ось навчишся цінувати, тоді і будеш отримувати нові порції нашого прекрасного пилку, а доти думай сама.

Модрин хоч і був ворчуном ще тим, але коли діло доходило до цінностей він добре розумів наскільки важко все дається.

Рубі: Ну і не потрібно мені, сама викручусь.

Дуб: Ти Рубі не гирайся, а ти Ельфе не лайся, адже **бджола жалить жалом, а людина - словом.** Рубі, біжи швиденько до хатинки, попросить у Відьми чарівну хустинку, яку зіткнув для неї північний павук, накиньте на неї та й у всі боки трусить її, під низом підставте посудину, туди і сипатиметься зайвий пилочок з неї. А ти, Ельфе, допопожи, а я тобі пізніше допоможу з твоєю бідою, усім гуртом думати будемо.

Ельф: Ой ну добре (*неохочене протягнув ельф*). Лиш справа моя серйозна і невідкладна, то ж пішли швиденько добувати пилочок!

Дія 3

Ельф: Тук, тук, тук. Пані Відьмо, нам потрібна ваша допомога.

Лунає музика...

Відьма: Ох, ох, ох....Хто там такий сміливий, що навідав до моєї комори?

Рубі: Цееее, цеее, ми.

Відьма: Хто ми?! - гримнула стара.

Ельф: Та що ти хмуришся, я ж знаю, що ти хороша, годі усіх лякати. Нам потрібна чарівна хустинка твоя, бо у нас хатинка обсипана пилком, а ще бичок у кремезному дубі застряг, біда у нас.

Відьма: Оце тааакк, ну що ж, раз така біда, допоможу. Я навіть з вами піду, давно потрібно кістки розім'яти.

Рубі: Оце так, ніколи б не подумала, що ви такі добрі.

Відьма: Хахахха, як то кажуть **«Не такий страшний чорт як його малюють»**. Ходімо вже.

*Прибігли вони на галявину, а там усі мешканці лісу зібрались та ніяк ту хатину не впіймають... Взлетіла відьма на мітлі, накинула на хатинку хустину. Вона тримала за один кінець, Рубі за інший, а Модрин тягнув у свою сторону. Як то кажуть, **де руки й охота, там скоро робота.***

Висипали вони швидко зайвий пилочок і швиденько побігли бичка з дубом виручати.

Дія 4

Бичок: Ой як же я вам вдячний, думав довіку буду тут.

Кремезний дуб: Так, дякую вам. А тепер кажи, Модрине, чим можу допомогти тобі?

Модрин: Мій чарівний клубок в болоті застряг, прийшов до тебе, щоб попросив плакучих верб дістати вітками своїми, бо вони ж гадюки такі, не хочуть допомагати.

Кремезний дуб: Ну звісно, ти ж постійно гримаєш на них, а ти **роби добро і добром відплатять**. Не сумуй, допоможемо ми гуртом.

І пішов дуб разом із друзями своїми Модрина виручати. Прийшли вони, разом гарненько попросили та й дістали клубочок. І зрозумів Модрин, що добре ім'я – краще багатства.

Дія 5

Рубі: А навіщо ж вам так терміново клубочок потрібен був? – задумливо запитала фея.

Ельф: Мені племінницю мою знайти потрібно, Міззі. Пішла вона у ліс дістати чарівних грибів мені, адже такий кашель сильний у мене кхи-кхи тай десь зникла.

Таким сумним давно Модрина ніхто не бачив, отож не довго думаючи, Рубі вигукнула:

Бичок: І я хочу.

Відьма: Еххх, і я. Не очікував такого старий Ельф тай розчулився.

Модрин: Довіку вдячний буду, якщо знайдете мою Міззі.

Рубі: Знаю я хто все бачить і чує вночі, є у мене дуже **хороший друг, краще ста інших**. Ходімо. Підкаже він, куди нам іти.

Ішли вони дорогою далекою і трохи потомилися. Ось і настав вечір. Засмутився Модрин, бо зневірився у словах Рубі.

Рубі: А ви не думайте, що вже ніч. Нам хоч дорога неблизька, та найкраща поміч з нього саме при зірках.

Дійшли вони до фіалки, а там зв'явилася чарівна хмаринка з неймовірних ліхтариків.

Рубі: Лорі, мій друже любий. Спустися до нас і допоможи в який раз.

Лорі: Ой подруго моя любо, що ж сталося, що так далеко до мене прийшла.

Рубі: Біда, скажи чи не бачив ти маленьку ельфійку Міззі, племінничку Модрина? Ти з нас високо літає і в ночі все освітлюєш.

Лорі: Маленьку ельфійку не бачив, але ж чув, що блукала одна. Та й кажуть, що біля тихенької річечки, біля пеньочка сиділа, квіти збирала.

Рубі: Ехх, темно іти буде нам до річечки, хоч і не далеко тут.

Бичок: Лорі, а можливо ти виручиш нас і проведеш.

Лорі: Та я залюбки. Знаю коротку дорогу туди. Ходімо!

І тут очі у Модрина загорілися. Він мчав зі всіх ніг, через бурхливі озера, густе коріння лісу і таки дійшли вони. Сиділа маленька ельфійка біля

пеньочку тай гірко плака, бо ніхто її не чув. Обійняв міцно Модрин свою Міззі. Та й заплавав.

Відьма: Таким щасливим Модрина геть я не бачила.

Модрин: Моя люба Міззі. Племінничко. Тепер без мене нікуди. Кхе-кхе.

Міззі: Я вам грибів знайшла, а дорогу назад ні. Вас так багацько. Приємно познайомитися.

Рубі: Нам усім також. Ходімо ж мерщій додому.

Лорі: Я допоможу безпечно дійти. Так вже міцно ви мені сподобалися.

Довго вони поверталися назад, але ж які щасливі. Дійшовши до своєї галявини, Рубі попрощалися з Лорі та подякувала. По-дорозі додому Міззі розповідала про свою незвичайну ніч у лісі, а ельф ні на хвилинку не зводив очей.

Ось так і зрозуміла Рубі, що все, що робиться, то на краще і з цієї кумедної історії все перетворилося в незвичайну пригоду.

**Creative work of Master's School Student
Anastasia Basyuk**

LOOKING FOR MIZZY

(a play for children of senior preschool and junior school age)

The goal: to form an idea about the value of other people's work, respect for older people, to form the ability to do good deeds.

Actors: Witch, Elf, Bull, Stout Oak, Haunted House, Fairy, Laurie, Mizzy.

Author..... Everything in the world does not happen just like that, everything teaches us something and makes us think. Here is our story somewhere far away, in the depths of the forest, in order to tell about the value of other people's work, friendship and mutual support. So let's see.

Action 1

Chunky Oak: And what are you doing? Now how can we part ways? Stuck forever. (the stout oak thundered, spreading its branches to the sides)

Goby: I didn't want to. You see, my nature is like this. The fairy dropped the red handkerchief, and I ran after it (the bull cried sadly).

He was still very young, so he cannot manage his own instincts as well as his adults.

A fairy will appear on the lawn:

Yeah, it's all my fault, right? That's all Elf Larch the wind blew on my field, so the handkerchief flew away by itself. (the fairy threw it insultingly)

Chunky Oak: Well, it's time for you to argue, let's think together how to find a way out of the situation. Come on bull, you pull in one direction, and I'll lean in the other.

They ducked and ducked, but nothing helped, then the bull shouted:

Goby: Oh wow, what to do. Fairy, maybe your magic pollen will help us, huh?

Fairy: Pollen, pollen, it's easy to say and hard to do, I've run out of pollen, I have to go to Larch, and I don't want to leave at all, this old grumbler will always find a way to pick on me.

Action 2

Heavy music is playing....

No one had to go to the Elf, because he himself appeared on the lawn.

Elf: Why am I old, my beard is still completely golden?!

Oak: Oh, and I didn't have to go to you. We, Elf, need your help.

Larch: What other help is that? You understand that I came to you, Oak, not just like that, so a favor for a favor.

An elf never did good things for nothing, unless it benefited him.

Oak: We need pollen for the fairy, so that she will make us happy, because we will be standing here with a calf for ages. And you tell me why you came, I will help as much as I can.

The stocky oak tree scared all the inhabitants of the enchanted forest by its appearance, but they always came to it for its wisdom, because it lived for more than one age.

Larch: Pollen? Where did you get it, Ruby?

That was the name of the fairy, because she shone like a precious stone and could make something incredibly valuable out of nothing.

Ruby: You see, trouble happened to me, my bag got caught on a twig and all the pollen was scattered over the hut, so now it is flying above the clouds that we can't catch in the whole town, I ran to the Oak to ask for help.

Larch: Eh, you never appreciate someone else's hard work, because pollen is not given to us just like that, do you know how many nights we have to work to make your little bag, you will learn to appreciate it, then you will receive new portions of our beautiful pollen, and until then think for yourself

Although Larch was a grumbler, when it came to values, he well understood how difficult everything was.

Ruby: Well, I don't need it, I'll get out of it myself.

Oak: You, Ruby, don't brag, and you, Elf, don't swear, because a bee stings with a sting, and a person stings with a word. Ruby, run quickly to the hut, ask the Witch for a magical handkerchief, which the northern spider wove for her, throw it over her and shake it in all directions, place a vessel under it, and excess pollen will pour out of it. And you, Elf, help me, and I'll help you with your trouble later, we'll think together as a group.

Elf: Oh, well (reluctantly drew the elf). But my business is serious and urgent, so let's go quickly to collect pollen!

Action 3

Elf: Knock, knock, knock. Madam Witch, we need your help.

Music is playing...

Witch: Oh, oh, oh....Who is so brave as to visit my pantry?

Ruby: Shhh, shhh, us.

Witch: Who are we?! – thundered the old woman.

Elf: Why are you frowning, I know you're good, it's time to scare everyone. We need your charming housekeeper, because our house is covered with pollen, and the bull is stuck in a stout oak tree, trouble is with us.

Witch: That's okay, well, since it's such a problem, I'll help. I will even go with you, I need to knead the bones for a long time.

Ruby: That's right, I never thought you'd be so kind.

Witch: Ha-ha-ha-ha, as they say “The devil is not as scary as he is portrayed”. Let's go already.

They ran to the clearing, and there all the inhabitants of the forest gathered and could not catch the hut... The witch flew up on a broom and threw a shawl over the hut. She held one end, Ruby the other, and Larch pulled her in her direction. As they say, where there are hands and a will, there is quick work.

They quickly poured out excess pollen and quickly ran to rescue the bull with the oak tree.

Action 4

Goby: Oh, how grateful I am to you, I thought I would be here forever.

Chunky Oak: Yes, thank you. Now tell me, Magnolia, how can I help you?

Larch: My magical ball is stuck in the swamp, I came to you to ask the weeping willows to reach with their branches, because they are vipers like that, they don't want to help.

Stout Oak: Well, of course, you are constantly snarling at them, and you do good and they will repay you with good. Do not be sad, we will help as a group.

And the oak went with his friends to rescue Larch. They came, together they asked nicely and got the ball. And Larch understood that a good name is better than wealth.

Action 5

Ruby: Why did you need a ball so urgently? - asked the fairy thoughtfully.

Elf: I need to find my niece, Mizzy. She went to the forest to get magic mushrooms for me, because I have such a strong cough that she disappeared somewhere.

No one had seen Larch so sad for a long time, so without thinking long, Ruby exclaimed:

Goby: And I want to.

Witch: Ehhh, me too. Not expecting such an old Elf Tai became emotional.

Larch: I will be forever grateful if you find my Mizzy.

Ruby: I know who sees and hears everything at night, I have a very good friend, better than a hundred others. Come on. He will tell us where to go.

They walked a long way and got a little tired. So the evening came. Larch was upset because he had lost faith in Ruby's words.

Ruby: Don't think it's already night. Although the road is not close to us, the best help from it is precisely at the stars.

They reached the violet, and there appeared a magical cloud of incredible lanterns.

Ruby: Lori, my dear friend. Come down to us and help in any way.

Lori: Oh, my dear friend, what happened that you came so far to me.

Ruby: Misfortune, tell me, haven't you seen the little elf Mizzy, Larch's niece? You fly high among us and light up everything at night.

Lori: I didn't see the little elf, but I heard that she was wandering around alone. Yes, they say that she was sitting by a quiet river, near a tree stump, picking flowers.

Ruby: Ehhh, it will be dark for us to go to the river, although it is not far from here.

Goby: Lori, maybe you will help us and guide us.

Lori: But I love it. I know a short way there. Come on!

And then Larch's eyes lit up. He rushed with all his legs, through stormy lakes, thick forest roots, and still they reached. A little elf girl sat by a tree stump and wept bitterly, because no one heard her. Larch hugged his Mizzi tightly. And he cried.

Witch: I have never seen Larch so happy.

Larch: My dear Mizzy. Niece Now there is nowhere without me. Heh-heh.

Mizzi: I found you mushrooms, but not the way back. There are so many of you. Nice to meet you.

Ruby: We all do too. Let's hurry home.

Lori: I'll help you get there safely. I liked you so much already.

They went back for a long time, but how happy they are. Arriving at her clearing, Ruby said goodbye to Lori and thanked her. On the way home, Mizzy talked about her unusual night in the forest, and the elf never took his eyes off her.

This is how Ruby realized that everything that is done is for the best and from this funny story everything turned into an unusual adventure.

Творча розробка студентки СВО «магістр» Шиманської Ганни

ПРИГОДИ НАТАЛОЧКИ У КОРОЛІВСТВІ ПРИМХИ

(п'єса для дітей старшого дошкільного та молодшого шкільного віку)

Мета: сформувати уявлення учнів про елементи культури поведінки у суспільстві, навчити деяким словам ввічливості, розвивати уяву, критичне мислення, виховувати повагу до рідних людей та моральне ставлення до оточуючих.

Дійові особи: Ведучий, Наталочка, Сергійко, Мама Наталочки, Кракозябра, Охорона, Її Величність Примха, Жовтопузики.

Дія 1

У парку

Ведучий: Звичайний недільний ранок. Наталочка зі своєю мамою гуляють травневим парком. Усе цвіте, усе буяє, співають пташки, гудуть бджоли. Але дівчинка не хоче насолоджуватися цією красою.

Наталочка (подумки): От би мені покататися на усіх цих атракціонах!!! (захоплено) А яка тут солодка вата! А який попкорн! Хочу! Хочу! Хочу!

Ось ідуть наші герої біля Каруселі-Колеса, а дівчинка так раз і:

Наталочка: Мамо, я так хочу покататися на Колесі! *(благально)*

Мама Наталочки: Наталко, у мене зараз немає грошей, давай трохи пізніше.
Дівчинка насупилася і пішла далі. Ось проходять вони вже біля Кораблика.

Наталочка: Мамо, давай покатаємося на Кораблику!

Мама Наталочки: Наталю, я ж тобі кажу у мене зараз коштів немає на оці твої витребеньки. Пішли вже додому.

Наталочка: Ну хоч солодку вату ти мені можеш купити???!!! *(кричить)*
У її мами вже зовсім розпач.

Мама Наталочки: У нас зараз зовсім нема коштів. Ледве на їжу вистачає, а ще ти тут зі своїми викрутасами!!!

Наталочка: Мені набридло усе це!!! А я хочу покататися на цих каруселях!!!
Я хочу з'їсти цю солодку вату!!! Я ХОЧУ! Я ХОЧУ! Я ХОЧУ!

І... Наталочка зникла.

Дія 2

У Королівстві Примхи

Ведучий: *Опинилася дівчинка в пустелі. Та ще й не простій. Пустеля ця знаходиться у Королівстві Примхи. Туди потрапляють тільки ті діти, які скажуть кодові слова «ХОЧУ! ХОЧУ! ХОЧУ!» Ось і нашу героїню туди занесло. Перелякана дівчинка не знає, що сталося, куди їй іти, що робити? Сіла на пісок і розплакалася. Своїми слізьми вона розбудила Кракозябру, який був заритий у піску.*

Кракозябра: Ну і хто тут розревівся? Спати мені заважає. *(буркотливим голосом)* Ба? Іще одне дівчисько. *(здивовано)* Скільки ж вас розвелось останнім часом. Все ходять і ходять. Спати не дають.

А Наталочка від таких слів ще більше розплакалася.

Кракозябра: Чого ревеш кажу? А ти хто взагалі?

Наталочка: Я – Наталочка. А плачу, тому що не знаю де я, як сюди потрапила і як повернутись додому.

Кракозябра: Ти в Королівстві Примхи. Хе-хе. Сюди потрапляють тільки примхливі діти. Хе-хе. Нічого, нічого приживешся тут якось. Всі залишаються, і ти залишишся.

Наталочка: Не хочу я тут залишатись, я до мами хочу!

Кракозябра: Ну от, а кажеш не хочеш. Хочеш, хочеш. Тут всі щось хочуть, але нічого не роблять, тому і залишаються.

Наталочка: А я не залишуся!

Кракозябра: Ну-ну.

Наталочка: Що «Ну-ну»? Куди мені іти?

Кракозябра: Вперед, тільки вперед.

І закопався у пісок. А дівчинка пішла вперед по безкрайї пустелі.

Дія 3

Столиця Королівства Примхи

Ведучий: *Іде вона, іде, і доходить до величезного міста, де все із золота і діамантів, але таке брудне, що просто жах. Бачить посеред площі стоїть замок. Дівчинка вирішила:*

Наталочка: Так, якщо є замок, то значить є король. Якщо є король, значить він усе знає. До нього мені і треба. *(подумки)*

Просуваючи через натовп брудних і крикливих людей, вона, нарешті, дійшла до замку. Але її не хотіли впускати.

Охорона: Ти хто така? І чого тобі тут треба?

Наталочка: Я хочу поговорити з королем!

Охорона: Хоче вона? Ха-ха-ха. Тут всі чогось хочуть. Ану іди звідси!!!

Наталочка: Я нікуди не піду, поки не поговорю з королем!

Охорона: По-перше, тут немає короля. У нас править Її Величність Примха. А по-друге, біжи звідси, доки вона тебе не почула!

Примха: Хто це тут розкричався? Не дає мені спати?

Наталочка: Доброго дня, Ваше Величносте.

Примха: Доброго дня?! *(лютує)* Хто впустив у моє королівство ввічливу дівчинку?! *(кричить)* Хто посмів?! Ану швидко киньте її у темницю, щоб я її не бачила. І обов'язково показуйте їй всілякі солодощі, красиві речі, цікаві місця. Щоб вона їх хотіла мати, але не могла. *(злісний сміх)*

Дія 4

В покоях Королеви

Примха: Ну? І як ви могли так прогавити? Я вас питаю! Як ви могли прогавити це дівчисько, і вона потрапила в моє королівство?!

Жовтопузики: Ми не знаємо, як так сталося, але вона сказала чарівні слова «Хочу! Хочу! Хочу», тому ми її пропустили.

Примха: Хммм. І з якої радості вона така ввічлива? Гаразд, завтра вирішимо. Час спати.

Її Величність Примха лягла спати.

Дія 5

У темниці

Наталочка: За що??? За що мене посадили до темниці? Я вимагаю адвоката!!! *(кричить і тримається руками за металеві прутья решітки)*

Сергійко: Можеш не кричати. Все одно тебе тут ніхто не почує.

Наталочка: Хто тут?

Сергійко: Мене звати Сергійко. Я тут уже цілий місяць сиджу.

Наталочка: А мене звати Наталочка. За що тебе посадили у темницю?

Сергійко: Я вчинив великий злочин у Королівстві Примхи – сказав «спасибі», коли мені дали цукерку. Жовтопузики це почули і от я – тут.

Наталочка: То ти виходить місцевий житель?

Сергійко: Можна і так сказати. Багато років тому я потрапив у Королівство Примхи будучи ще зовсім маленьким. Я був з татом у магазині і дуже нечемно просив його купити мені машинку. Після слів «Хочу! Хочу! Хочу» я опинився тут і вже ніколи не бачив своїх рідних. *(сумно зітхає)*

Наталочка: Ой! Я теж сюди потрапила після цих слів. То виходить Кракозябра був правий і звідси ніхто ніколи не повертається? *(починає плакати)*

Сергійко: Ні, це не правда. Тиждень тому я чув від тутешніх слуг, що нещодавно дівчинка Оленка повернулася додому. Який скандал тоді був у кабінеті **Примхи**. Напевно, чуло все Королівство. Тільки як би дізнатися, що Оленка зробила, щоб повернутися назад?

Наталочка: А хто може нам допомогти у пошуку цієї інформації? *(вже не плаче, а лише схлипує)*

Сергійко: Можливо, матеріали Оленки та інших дітей, які повернулися додому зберігаються в Королівському Архіві? Я чув, що там можна знайти все.

Наталочка: Можливо, так воно і є, але ми зараз у темниці знаходимось. Як нам вибратись звідси?

Сергійко: Оце питання... *(задумався)* Може, тут десь є таємний хід? Давай перевіримо стіни.

Діти почали прощупувати стіни і знайшли таємний хід.

Наталочка: Ура!!! Ми вибратись з темниці!

Сергійко: Не кричи. *(промовив голосним шепотом)* Зараз хтось як почує і будеш знов сидіти у камері.

Дівчинка притишкла.

Сергійко: Так-то краще. Пішли на пошуки Королівського Архіву, доки нас самих не почали шукати.

Наталочка: Пішли.

Дія 6

У Королівському Архіві

Наталочка: Ого! Скільки тут книг! І як ми знайдемо потрібну інформацію? Це неможливо!

Сергійко: У світі нема нічого неможливого. Давай шукати аналог нашого комп'ютера. Написав запитання, яке тебе цікавить, і одразу отримав на нього відповідь.

Діти почали ходити по Архіву і шукати Диво-комп'ютер.

Наталочка: Дивись, це не він? *(вказує на чудернацької форми коробку)*

Сергійко: Ні! Це – коробка для книг. Шукай далі.

Наталочка: А це – не комп'ютер? *(показує на ще одну коробку іншої форми)*

Сергійко: Ні, це – знову коробка. Наталка, ти що, коробку від комп'ютера відрізнити не можеш?

Наталочка: Можу, просто я не бачу тут щось, що було б схоже на комп'ютер.

Сергійко: А я щось таки найшов. *(вказує на величезну книгу посеред залу)*

Наталочка: То це ж звичайна книга! *(сміється)*

Сергійко: Це – не звичайна книга! Дивись, у ній – порожні сторінки. Я в одній з казок читав, що такі книги можуть дати відповідь на будь-яке запитання. Давай спробуємо.

Наталочка: Ну давай спробуємо. Може щось з цього вийде.

Сергійко: Шановна книго! Як нам повернутися додому?

Книга: Вам потрібно тричі попросити вибачення у всіх, кому доставляли дискомфорт своїми примхами. Лише в такому випадку ви зможете повернутись додому.

Наталочка: Мдааа. Оце так умова. А як я пригадаю, кого саме я образила своїми примхами?

Сергійко: Доведеться пригадати. Іншого виходу нема.

Ведучий: І почали діти пригадувати, кого вони образили. Довго думали і перераховували. Аж поки не попросили вибачення у всіх. Останні, до кого вони звернулись – це були їх батьки.

Наталочка: Пробач мене, мамо! Пробач мене, мамо! Пробач мене, мамо! Я більше не буду примхливою.

Сергійко: Пробач мене, тату! Пробач мене, тату! Пробач мене, тату! Я більше не буду примхливим.

Як тільки Наталка і Сергій промовили останні слова, вони повернулися до своїх рідних.

Дія 7

Зустріч друзів у школі

Пройшов місяць з того часу, як Наталочка і Сергійко повернулись додому. Так склалося, що їх сім'ї одночасно переїхали в одне і те ж місто. Місто це було невеличким, а отже і школа – одна. І ось одного разу друзі зустрілися знову.

Наталочка: *(заходить до нового класу і бачить Сергійка)* Яка зустріч?! Привіт! *(обіймаються)*

Сергійко: Привіт! Чудово виглядаєш! Не те, що попереднього разу – брудна, в сльозах.

Наталочка: Звісно ж я в реальному житті краще виглядаю, а ти як думав?

Сергійко: Я вже думав, що тебе ніколи не побачу.

Наталочка: Ти так просто від мене не позбудешся.

Сергійко: Я так і зрозумів.

Ведучий: *Діти розсміялися і пішли разом на уроки. Але вони ще довго пам'ятали, за яких умов потрапили у Королівство Примхи. І ви пам'ятайте, малята, що десь там далеко, живе Примха зі своїми слугами Жовтопузиками і вона може забирати у своє Королівство лише тих дітей, які дуже примхливі, не слухаються батьків, мають погану поведінку. Але лише вам вирішувати, залишатися вдома з рідними і близькими, чи потрапити у Королівство Примхи і не бути там нікому потрібними.*

**Creative work of Master's School Student
Hanna Shymanska**

THE ADVENTURES OF NATALOCKA IN THE KINGDOM OF FANCY (a play for children of senior preschool and junior school age)

The goal: to form students' ideas about the elements of the culture of behavior in society, to learn some words of courtesy, to develop imagination, critical thinking, to cultivate respect for native people and a moral attitude towards others.

Actors: Host, Natalochka, Serhiyko, Natalochka's mother, Krakozyabra, Guard, Her Majesty Primkha, Yellowbells.

Action 1

In the park

Host: An ordinary Sunday morning. Natalochka and her mother are walking in the May Park. Everything blooms, everything flourishes, birds sing, bees buzz. But the girl does not want to enjoy this beauty.

Natalochka (in her mind): I wish I could ride all these attractions!!! (delighted)
What a sweet cotton candy! And what popcorn! I want! I want! I want!

Here are our heroes walking near the Carousel-Wheels, and the girl just like that:

Natalochka: Mom, I really want to ride the Wheel! (pleadingly)

Natalochka's mother: Natalka, I don't have any money right now, come a little later.

The girl frowned and went on. Here they are already passing by the Ship.

Natalochka: Mom, let's go for a ride on the Ship!

Natalochka's mother: Natalya, I'm telling you, I don't have the money right now to pay for your demands. They already went home.

Natalochka: Well, can you at least buy me cotton candy????!!! (screams)

Her mother is in complete despair.

Natalochka's mother: We don't have any money right now. There's barely enough for food, and you're here with your tricks!!!

Natalochka: I'm tired of all this!!! And I want to ride on these carousels!!! I want to eat this cotton candy!!! I WANT! I WANT! I WANT!

And... Natalochka disappeared.

Action 2

In the Kingdom of Whimsical

Author: A girl found herself in the desert. But it's not simple either. This desert is in the Kingdom of Whimsy. Only those children who say the code words "I WANT! I WANT! I WANT!" That's how our heroine was carried there. The frightened girl does not know what happened, where to go, what to do? She sat down on the sand and cried. With her tears, she woke Krakozabra, who was buried in the sand.

Krakozaabra: Well, who roared here? It prevents me from sleeping (in a grumbling voice) Huh? Another girl (surprised). How many of you have been divorced recently? Everyone walks and walks. They don't let me sleep.

And Natalochka cried even more from such words.

Krakozaabra: What are you saying? And who are you anyway?

Natalochka: I am Natalochka. And I'm crying because I don't know where I am, how I got here and how to get back home.

Krakozaabra: You are in the Kingdom of Quirk. He-he-he. Only capricious children get here. He-he-he. Nothing, nothing, you'll settle in here somehow. Everyone stays, and you stay.

Natalochka: I don't want to stay here, I want to go to my mother!

Krakozybra: Well, you say you don't want to. You want, you want. Here, everyone wants something, but does nothing, that's why they stay.

Natalochka: And I won't stay!

Krakozybra: Well, well.

Natalochka: What is “Nu-nu”? Where should I go?

Krakozybra: Forward, only forward.

And buried himself in the sand. And the girl went forward through the boundless desert.

Action 3

The capital of the Kingdom of Whim

Presenter: She goes, goes, and reaches a huge city, where everything is made of gold and diamonds, but it is so dirty that it is simply terrifying. He sees a castle standing in the middle of the square. The girl decided:

Natalochka: Yes, if there is a castle, then there is a king. If there is a king, then he knows everything. I need him (in mind).

Pushing through the crowd of dirty and loud people, she finally reached the castle. But they didn't want to let her in.

Guard: Who are you? And what do you need here?

Natalochka: I want to talk to the king!

Guard: Does she want to? Ha-ha-ha Everyone wants something here. Get out of here!!!

Natalochka: I won't go anywhere until I talk to the king!

Security: First, there is no king here. We are ruled by Her Majesty's Whim. And secondly, run from here before she heard you!

Quirk: Who is it that shouted here? Don't let me sleep.

Natalochka: Good afternoon, Your Majesty.

Quirk: Good day?! (furious) Who let a polite girl into my kingdom?! (screams) Who dared?! Ana, quickly throw her into the dungeon so that I don't see her. And be sure to show her all kinds of sweets, beautiful things, interesting places. That she wanted to have them, but could not (evil laugh).

Action 4

In the Queen's chambers.

Quirk: Well? And how could you miss so much? I ask you! How could you miss this girl and she ended up in my kingdom?!

Yellowbells: We don't know how it happened, but she said the magic words “I want! I want! I want”, that's why we missed it.

Quirk: Hmmm. And why is she so polite? Okay, we'll decide tomorrow. Time to sleep.

Her Majesty Whim went to bed.

Action 5

In the dungeon

Natalochka: For what??? Why was I put in prison? I demand a lawyer!!! (screams and holds on to the metal bars of the grill).

Serhiyko: You can't shout. No one will hear you here anyway.

Natalochka: Who is here?

Serhiyko: My name is Serhiyko. I have been sitting here for a whole month.

Natalochka: And my name is Natalochka. Why were you put in prison?

Serhiyko: I committed a great crime in the Kingdom of Whimsical – I said “thank you” when they gave me candy. The yellow bellies heard it, and here I am.

Natalochka: So you turn out to be a local resident?

Serhiyko: You can say that. Many years ago, I entered the Kingdom of Whimsage when I was still very young. I was with my dad in the store and very rudely asked him to buy me a car. After the words “I want! I want! I want” I ended up here and never saw my relatives again (sighs sadly).

Natalochka: Oh! I also got here after these words. So Krakozabra was right and no one ever comes back from here? (starts to cry)

Serhiyko: No, that's not true. A week ago, I heard from the local servants that the girl Olenka had recently returned home. What a scandal there was in Whim's office then. Probably the whole Kingdom heard. Just how to find out what Olenka did to return back?

Natalochka: And who can help us find this information? (no longer crying, only sobbing).

Serhiyko: Perhaps the materials of Olena and other children who returned home are stored in the Royal Archives? I heard that you can find everything there.

Natalochka: Maybe that's how it is, but we're in a dungeon right now. How do we get out of here?

Serhiyko: This is the question... (thinking) Maybe there is a secret passage somewhere? Let's check the walls.

The children began to feel the walls and found a secret passage.

Natalochka: Hooray!!! We got out of the dungeon!

Serhiyko: Don't shout. (said in a loud whisper) Now someone will hear and you will be sitting in a cell again.

The girl disappeared.

Serhiyko: That's better. They went in search of the Royal Archives until they started looking for us.

Natalochka: Let's go.

Action 6

In the Royal Archives

Natalochka: Wow! How many books are here! And how do we find the information we need? It is impossible!

Serhiyko: Nothing is impossible in the world. Let's look for an analogue of our computer. I wrote a question that interests you, and I immediately received an answer to it.

The children began to walk around the Archive and look for the Miracle Computer.

Natalochka: Look, isn't that him? (points to an oddly shaped box)

Serhiyko: No! This is a box for books. Search further.

Natalochka: Isn't this a computer? (points to another box of a different shape).

Serhiyko: No, this is another box. Natalka, you can't tell the difference between a box and a computer?

Natalochka: I can, I just don't see anything here that looks like a computer.

Serhiyko: But I did find something (points to a huge book in the middle of the hall).

Natalochka: So this is an ordinary book! (laughs)

Serhiyko: This is not an ordinary book! Look, it has empty pages. I read in one of the fairy tales that such books can answer any question. Let's try.

Natalochka: Well, let's try. Maybe something will come of it.

Serhiyko: Dear book! How do we get home?

Book: You need to apologize three times to everyone whom you caused discomfort with your whims. Only then will you be able to return home.

Natalochka: Hmmm. This is the condition. And how will I remember who exactly I offended with my whims?

Serhiyko: I will have to remember. There is no other way out.

Host: And the children began to remember whom they offended. They thought for a long time and counted. Until they apologized to everyone. The last people they turned to were their parents.

Natalochka: Forgive me, mother! Forgive me, mother! Forgive me, mother! I won't be moody anymore.

Serhiyko: Forgive me, dad! Forgive me, dad! Forgive me, dad! I won't be moody anymore.

As soon as Natalka and Serhii said their last words, they returned to their relatives.

Action 7

A meeting of friends at school

A month has passed since Natalochka and Serhiyko returned home. It so happened that their families moved to the same city at the same time. The town was small, and therefore there was only one school. And one day the friends met again.

Natalochka: (enters the new class and sees Serhiyk) What is the meeting?! Hello! (hug)

Serhiyko: Hello! You look great! Not the same as last time - dirty, in tears.

Natalochka: Of course I look better in real life, what did you think?

Serhiyko: I already thought that I would never see you.

Natalochka: You won't get rid of me so easily.

Serhiyko: That's how I understood it.

Host: The children laughed and went to class together. But they still remembered for a long time under what conditions they got into the Kingdom of Whimsical. *And you should remember, children, that somewhere far away, there lives Whim with her servants Yellow-bellied, and she can take to her Kingdom only those children who are very capricious, disobey their parents, and have bad behavior. But it's up to you to decide whether to stay at home with family and friends, or get into the Kingdom of Whimsical and not be needed by anyone there.*

Творча розробка студентки СВО «бакалавр»

Петелько Віталіни

ДИВНА НІЧ

(п'єса для дітей старшого дошкільного та молодшого шкільного віку)

Мета: сформувавши уявлення про свято Різдва; ознайомити учнів з колядуванням; виховувати любов до пісні та літератури; навчити цінувати те, що ми маємо.

Дійові особи: Синичка 1, Синичка 2, Вовчик, Зайчик, Лисичка, Ведмедик, Білочка, Сорока, Йосиф, Марія, Ангел 1, Ангел 2.

Дія 1

Відбувається у лісі

Звуки лісу. Вилітають дві синички.

Разом: Ми синички, ми сестрички –

Веселі пташата,

Хочем нині для вас всіх

Новину сказати.

Синичка 1: Послухайте, що нам сталося:

Як ми лягли спати,

Сном поклались ми важеньким

Та й стали дрімати.

Синичка 2: Раптом в небі опівночі

Ясінь засвітила

І весела пісня з неба

Всіх нас розбудила.

Синичка 1: То ангелята співали

І нам розповідали,

Що у вертепі у стаєнці

Христос ся рождає.

Синичка 2: Ми до того Вифлеєму

Зараз поспішаємо,

По дорозі усіх друзів

Своїх позбираємо.

Синичка 1: Слава Богу, Слава Богу

Вже збираємось в дорогу,

В дальній путь ми вирушаєм

І Ісуса прославляєм.

Синички полетіли.

Дія 2

Відбувається у лісі, біля ялинки

Зайчик сидить під ялинкою. Звучить чарівна музика. Виходить вовчик.

Вовчик: Що за дивна ніч сьогодні? Як це пояснити? Замість того, щоб робити зло, хочеться добро усім творити. Треба сісти під ялинку й трішки відпочити.

Підходить до ялинки.

Вовчик: Ой, я бачу тут хтось є. Нумо вилазь!

Зайчик: Ой, ой, ой. Ой, ой, ой. Я маленький зайчик по лісі стрибав, сів і задрімав. Благаю тебе, вовчику, не їж мене. Краще покажи дорогу додому, там на мене чекає вся моя рідня і, напевно, дуже плаче за мною вона.

Вовчик: Так і буде. Ось для тебе дружня рука. Поспішаймо, любий друже, до твого житла, по дорозі може взнаймо, що за дивина, що на небі сіяє чудова зоря.

Ідуть по сцені. Виходить лисичка. Вмикається пісня і лисичка співає.

Лисичка: Я лисичка, я сестричка,

Я не можу спати,

Захотілось йти по лісі та пісні співати,

захотілось йти по лісі та й пісні співати.

Зайчик: Ой, боюся, вовчику, це ж руда лисичка. Я сховаюся, а ти не кажи.

Ховається за вовчиком.

Вовчик: Звідки ти руденька, як сонечко ясненька?

Лисичка: Я лисичка, я сестричка, я собі дрімала. Раптом бачу серед ночі нова зоря засіяла. Чим більше я на неї дивилась, тим більше доброти в моєму

серці з'явилось. Захотілось мені дуже в лісі погуляти і надати допомогу будь-яким звірятам.

Зайчик радісно стрибає.

Зайчик: Ой, ура, ура, ура, що не з'їсть мене руда. Ну і нічка, ну й зоря, які ж її чуда.

Весела музика. Виходить ведмедик.

Ведмедик: Хто це тут кричить, бурлає і мені старому спати заважає?

Лисичка: Ти дідусю не шуми, краще в небо погляди.

Ведмедик: Ну і звірі, ну й чуда. Подивлюся в небо краще я. Хоч я дуже вже старий, зір мій зовсім не слабкий.

Зайчик: Ти дідуню не спіши, у цю сторону гляди.

Ведмедик: Яка чудная краса, бачу зірку гарну я. Ніби золотом сіяє, мир і радість посилає. Ой ця зірка чарівна, добре бачу це і я.

Вовчик: Дійсно, зірка не проста, щось віщує нам вона. Треба всім нам поспішати і звіряток розпитати.

Весела музика. Вистрибує на сцену білочка.

Білочка: Я маленька білочка, з гілочки на гілочку, по лісі стрибаю – всі новини знаю. Я собі тихесенько у дуплі сиділа, раптом біля мого дому синички присіли. Присіли веселі й стали співати, як почула їхні співи сорока хвостата. А вона в нас цікава, мусить все знати то ж давайте попросимо все нам розказати.

Зайчик : Нумо друзі швидко до гурту ставаймо. Сороку-білобоку разом погукаймо.

Всі разом: Пані сороко, йдіть до нас! Пані сороко, йдіть до нас!

Вмикається поважна музика. Вилітає сорока. Кружляє по сцені.

Сорока: Я уважно слухаю, милі звірята, ну про що ж ви у мене хотіли дізнатись?

Білочка: Так, як ви ,пані сороко про все на світі знаєте, може ви нам про цю зорю щось цікаве скажете?

Сорока: Ну звичайно, мої милі, я про все вже знаю. Незвичайну цю новину в книгу записала. Прошу гарно стати і не розмовляти, бо я буду вам усім радість повідати. Ясна зоря, що на небі всім диво звістила, що у вертепі Діва Мати сина породила. Народився нині Богочоловік, на якого людство ждало цілий рік. Те, що першим людям Бог пообіцяв, на спасіння людства Він нині зіслав. Народився нині Господь наш Месія від Духа Святого і Діви Марії.

Дія 3

Відбувається біля вертепу

На сцені у вертепі сидить Марія з Ісусиком на руках, а біля неї Йосиф. Виходять звірята з дарами в руках.

Лисичка: Ой, який же він гарненький, на нас поглядає, всю любов нашого серця, Дитя Боже знає.

Ведмедик: Ісусику милий, дякую щиро, що народився з Діви Марії.

Синичка 2: Що такий простий палац і подушка з сіна, не завадили для щастя кожної людини.

Білочка: І ми всі звірята хочем прославляти, що прийшов на білий світ створіння спасати.

Вовчик: Вибач, Господи, мені за усі мої вчинки злі, що я зайця ображав, що пташат малих лякав.

Синичка 1: Спасибі, мій дорогенький і наш вічний Боже. Ми принесли тобі з лісу кожен, хто що може.

Вовчик: Я приніс сухеньких дрів, щоб багаття розпалити, Йосипу й Марії чаю теплому зварити.

Лисичка: Справді взимку тут біда, немає тут пічки. Я принесла для Ісуса теплі рукавички.

Ведмедик: Гірка твоя доля тут на землі, трішки меду з запасів тобі до куті.

Білочка: З лісу назбирала я горішків чимало, щоб кутя смачніш була, тобі смакувала.

Сорока: Яка буде тут кутя, як немає в вас зерна? Я принесла вам пшеничку. Будуть добрі палянички.

Зайчик: Моркву люблять вся зайчата, також і малята і ти трішки підростеш – теж її погризеш.

Йосиф: А Ісусик вже щасливий, очки закриває, радісно й здорово собі спочиває. Дякуєм Вам звірятка за слова ваші щирі, за любов ваших сердець, за гостинці милі.

Білочка: Ой погляньте, із небес ідуть ангелята до нас.

Вмикаються двони. Виходять ангели.

Ангел 1: Христос Родився! Славім його!

Йде слава по всім світі

То Бог посилає сина

Всьому світу, щоб гріхи відкупити.

Ангел 2: Христос Родився! Славім Його!

Хай нині вам усім діти

Свято принесе радості багато.

Зайчик: Нумо друзі швидко до гурту ставаймо,

Радісну новину весело звіщаймо!

Усі співають колядку!

**Creative work of Bachelor's School Student
Vitalina Petelko**

STRANGE NIGHT

(a play for children of senior preschool and junior school age)

The goal: to form an idea about the Christmas holiday; to acquaint students with caroling; to cultivate love for song and literature; to learn to appreciate what we have.

Actors: Tit bird 1, Tit bird 2, Wolf, Bunny, Fox, Bear, Squirrel, Magpie, Joseph, Mary, Angel 1, Angel 2.

Action 1

Takes place in the forest

Sounds of the forest. Two titmice fly out.

Together: We are little boys, we are little sisters -
Merry birds,
We want now for all of you
News to tell.

Tit bird 1: Listen to what happened to us:
As we went to sleep
We had a heavy sleep
And they began to doze.

Tit bird 2: Suddenly it's midnight in the sky
Ash lit up
And a cheerful song from heaven

She woke us all up.

Tit bird 1: The angels were singing
And we were told
What is in the nativity scene in the stable
Christ is born.

Tit bird 2: We are going to that Bethlehem
Now we hurry
On the way of all friends
We will collect ours.

Tit bird 1: Thank God, thank God
We are already on our way,
We are going on a long journey
And we glorify Jesus.
The little ones flew away.

Action 2

*Takes place in the forest, near the Christmas tree
The bunny is sitting under the Christmas tree. Magical music sounds. A wolf comes out.*

Wolf: What a strange night tonight? How to explain it? Instead of doing evil, I want to do good to everyone. You should sit down under the Christmas tree and rest a little.

Fits the Christmas tree.

Wolf: Oh, I see someone is here. Numo get out!

Bunny: Oh, oh, oh. Oh, oh, oh. I was a little bunny jumping around the forest, sat down and dozed off. I beg you, wolf, don't eat me. Better show me the way home, all my relatives are waiting for me there and they are probably crying for me a lot.

Wolf: So it will be. Here's a friendly hand for you. Let's hurry, dear friend, to your abode, on the way we may find out what a wonder that wonderful star shines in the sky.

They walk on the stage. A fox comes out. The song starts and the chanterelle sings.

Fox: I'm a fox, I'm a sister,
I can not sleep,
I wanted to walk in the forest and sing songs,
I wanted to walk in the forest and sing songs.

Bunny: Oh, I'm afraid, little wolf, it's a red fox. I'll hide, but you don't tell.
Hiding behind the wolf.

Wolf: Where are you from, red-haired girl, like a little sun?

Fox: I'm a fox, I'm a little sister, I was taking a nap. Suddenly I see a new star shining in the middle of the night. The more I looked at her, the more kindness

appeared in my heart. I really wanted to go for a walk in the forest and help any animals.

The bunny jumps happily.

Bunny: Oh, hooray, hooray, hooray, I won't be eaten by a redhead. Oh, and the night, oh, and the star, what are her miracles.

Fun music. A bear comes out.

Bear: Who is it here that shouts, roars and disturbs my old man's sleep?

Fox: Don't make any noise to Grandpa, it's better to look at the sky.

Bear: And animals, and miracles. I'd better look at the sky. Although I am very old, my eyesight is not weak at all.

Bunny: Don't put your grandfather to sleep, look this way.

Bear: What a wonderful beauty, I see a beautiful star. As if it shines with gold, it sends peace and joy. Oh, this star is charming, I can see it well too.

Wolf: Indeed, the star is not simple, it tells us something. We all need to hurry and question the animal.

Fun music. A squirrel jumps onto the stage.

Squirrel: I'm a little squirrel, I jump from branch to branch in the forest - I know all the news. I was quietly sitting in the hollow, when suddenly the little girls sat down near my house. They sat down cheerfully and began to sing, when the forty-tailed deer heard their singing. And she is interesting to us, she must know everything, so let's ask her to tell us everything.

Bunny: Come on, friends, let's join the band quickly. Let's call the white-sided magpie together.

All together: Lady Magpie, come to us! Lady magpie, come to us!

Respectful music is playing. A magpie flies out. Circling the stage.

Magpie: I'm listening carefully, dear animals, what did you want to know from me?

Squirrel: Yes, as you, lady magpie, know about everything in the world, can you tell us something interesting about this star?

Magpie: Of course, my dear, I already know about everything. She wrote down this unusual news in a book. Please stand nicely and do not talk, because I will tell you all joy. A bright star that miraculously announced to everyone in the sky that the Virgin Mother had given birth to a son in the nativity scene. The God-man was born today, for whom humanity had been waiting for a whole year. What God promised to the first people, He has now sent down for the salvation of mankind. Our Lord the Messiah was born today from the Holy Spirit and the Virgin Mary.

Action 3

Takes place near the nativity scene

On the stage in the nativity scene, Mary is sitting with baby Jesus in her arms, and Joseph is next to her. Animals come out with gifts in their hands.

Fox: Oh, how handsome he is, looking at us, all the love of our hearts, the Child of God knows.

Bear: Dear Jesus, I sincerely thank you for being born of the Virgin Mary.

Tit bird 2: That such a simple palace and a pillow made of hay did not prevent the happiness of every person.

Squirrel: And all of us animals want to glorify that the white creature came to the world to save.

Wolf: Forgive me, Lord, I am angry for all my actions, that I offended the hare, that I scared the little birds.

Tit bird 1: Thank you, my dear and our eternal God. We brought you everything we could from the forest.

Wolf: I brought some dry wood to light a fire and make warm tea for Joseph and Mary.

Fox: It's really a problem here in winter, there's no stove here. I brought warm gloves for Jesus.

Bear: Your fate is bitter here on earth, a little honey from the reserves is for you.

Squirrel: I collected a lot of nuts from the forest, so that the kutya would be tastier, you would taste it.

Magpie: What kind of food will there be here, since you have no grain? I brought you wheat. There will be good bonfires.

Bunny: All bunnies like carrots, even babies, and you'll grow up a little bit – you'll bite it too.

Joseph: And Jesus is already happy, he closes his glasses, he rests joyfully and healthily. Thank you, little animal, for your sincere words, for the love of your hearts, for your sweet hospitality.

Squirrel: Oh, look, angels are coming to us from heaven.

Twos are turned on. Angels come out.

Angel 1: Christ is Born! Praise him!

Fame goes all over the world

Then God sends a son

To the whole world, to atone for sins.

Angel 2: Christ is Born! We praise Him!

May you all have children today

The holiday will bring a lot of joy.

Bunny: Come on, friends, let's join the band quickly,

Let's announce the good news cheerfully!

Everyone is singing a carol!

КРАЇНА КНИГ

(п'єса для дітей старшого дошкільного та молодшого шкільного віку)

Мета: виховувати шанобливе ставлення до книги; залучити дітей до активного читання книг.

Дійові особи: Вчителька, Андрій, Марійка, Діти, Фантастична книга, Абетка, Енциклопедія.

Дія 1

урок читання у класі початкової школи

Вчителька : Добрий день, діти! Сьогодні на уроці читання, я пропоную вам познайомитися з дивовижною історією хлопчика на ім'я Гаррі Поттер, який виявився чаклуном...

Діти роблять незадоволений вигляд

Андрій : Ууу-у, знову читання. Ще й про якогось там Гаррі.

Діти кивають головами.

Марійка відводить очі від нового телефону

Марійка : Що? Про що мова? Вийшла нова гра про чаклуна?

Вчителька : Невже вам зовсім нецікаво? Хіба читати це так нудно? Просто не розумію, як усі гаджети світу можуть замінити книгу.

Вчителька на хвилинку замислившись, продовжує свою думку

Вчителька : Та здається я маю ідею, як змінити ваше ставлення до читання та книг. Завтра у вас буде екскурсія.

Дзвенить шкільний дзвінок, а діти сумно переглядаються

Дія 2

Дитяча бібліотека, коло якої вже зібралися всі учні класу на чолі з учителькою.

Вчителька : Ну от, діти, ми з вами знаходимося у царстві книг, у світі захопливих історій та джерелі знань.

Діти: Та це ж звичайна бібліотека!

Андрій : Царство? Я дивився мультфільм, в якому було царство. Також там були лицарі, обладунки, турніри і змагання. А тут лише полиці із запиленими книгами.

Марійка : Джерело знань – це мережа Інтернет. От «Google» дійсно все знає, а тут... Просто тони паперу.

Вчителька : Давайте пройдемо далі і кожен хоча б спробує знайти книжку, яка його зацікавить. А вас, Андрію і Маріє, я попрошу піти он туди, у відділ фантастики. Думаю, вам сподобається.

Діти ліниво розходяться бібліотекою. Марійка з Андрієм прямують вказаним напрямком. Їх увагу привертає книга

Марійка : Дивись, тут всюди вицвілі сторінки, пил і зовсім нецікаві назви.

Андрій : І не кажи. Хоча , стривай-но... Тобі не здається,що в кінці ряду стоїть дуже яскрава книга? Палітурка наче мерехтить.

Марійка : Так, справді. Про що б вона не була краще вибрати її. Вона хоч на вигляд гарна.

Андрій торкається книги і стається диво: вона збільшується у декілька разів, падає з полиці, приймає вертикальне положення і починає говорити людською мовою

Фантастична книга : Нарешті я прокинулася. А й довгий був мій сон. Ну, подивимось, хто ж розбудив мене цього разу.

Андрій : Мене звуть Андрій!

Марійка : А мене Марія.

Фантастична книга : Отже, Андрій і Марія – найжахливіші читачі навчального року?

Діти одночасно перелякані і обурені

Андрій : А чому це ми найгірші?

Марійка : Якщо ми змогли тебе розбудити, то ми особливі, а не найгірші! В усіх комп'ютерних іграх лише справжній герой може знайти дивовижну істоту!

Книга починає нестримно реготати

Фантастична книга : Комп'ютерна гра? Ха-ха! Подивіться на них, ха-ха-ха! Дівчинко, я не дракон, а книга. Отже, ви не герої. Та все ж ти права, ви – особливі. І мій обов'язок переконати вас, що читати – це цікаво!

Андрій : І як ти це зробиш?

Фантастична книга : Що ви знаєте про Країну Книг?

Марійка : Хм, Країну Книг?

Фантастична книга : Саме так! Вас чекає найзахопливіша подорож у вашому житті. Вже нічого не буде як раніше. Все ,що вам необхідно, це відхилити мою палітурку і почати читати першу сторінку.

Діти розгортають книгу, сторінки якої ледь бринять і випромінюють тепло. Андрій починає читати, а Марія продовжує...

Андрій : Ласкаво просимо до Країни Книг...

Марійка : Та зважайте , це подорож навіки закохає вас у читання.

Не встигли діти дочитати першу сторінку, як їх затягує вир і переносить прямо у книгу, яка стала порталом у інший світ

Дія 3

Країна Книг. Усі книжки тут ходять і розмовляють. Діти підходять до першої книги, яка стоїть біля воріт як вартовий

Абетка : Так – так, новенькі. Щороку одне і те ж саме. Ну що, хочете в Країну Книг?

Андрій : М-мабу-ть.

Абетка : О-о-о-о, цього року боязкі. Це ж треба! Ну що ж, щоб пройти, прочитайте напис над ворітьми.

Діти одночасно : Книга-це знання.

Абетка : Прошу заходити!

Абетка відчиняє дітям ворота, де перед ними з'являється величезна бібліотека, де кожна полиця – це дім окремої книги. Доторкнувшись до однієї домівки книги, то у повітрі виникають різні рослини, до іншої – дивовижні казки. Кожна полиця – це картина змісту книжки, яка на ній стоїть.

Марійка : Я просто не можу у це повірити! Дивись ,там сукні на будь-який смак, а он такі милі домашні тварини.

Андрій : А тут динозаври. О-о-о, там найкращі винаходи людства.

Діти захоплено розглядають полиці, проводячи біля кожної багато часу

Марійка : І як я раніше не здогадувалась, що у книжках стільки всього цікавого.

Андрій : Дійсно, всього лиш треба знайти книгу для душі.

Марійка : А пам'ятаєш, що саме це нам говорила наша вчителька?

Андрій : Так, справді.

Енциклопедія : Добрий день, малята! Я рада вас вітати у нашому світі! Хочу вам повідомити, що я – енциклопедія, яка знає відповіді на усі питання, і буду вашим провідником у Країні Книг.

Андрій : Скажіть, а чому ми ніколи не чули про Країну Книг?

Марійка : І в школі про неї не розповідають.

Енциклопедія : А це тому, що кожен про неї знає, хоч і не усвідомлює цього. Діти ,які люблять читати , то вони постійні відвідувачі Країни Книг, їм не потрібно розказувати всі чудеса цього світу. А такі як ви, не розуміють на скільки цікавою може бути книга , то потрапляють сюди.

Марійка : Покажіть нам, будь ласка, Країну Книг та порадьте з чого почати нам шлях читачів.

Енциклопедія : Звісно любі !

Енциклопедія виводить дітей за куліси, показуючи їм Країну Книг. Через деякий час Андрій та Марійка повертаються з багатьма книгами у руках і прямують назад до воріт, де на них вже чекає Абетка

Андрій : Ця країна – це просто фантастика. Тут стільки цікавого і неповторного.

Марійка : Я взяла цілу серію книг про хлопчика Гаррі Поттера, який стане чаклуном і потрапить у інший світ – світ магії. Просто як ми з тобою.

Абетка : Ну, що діти розумієте тепер, чому книги – це знання?

Андрій : Так. Не тільки знання, а й цікаво проведений час.

Марійка : Саме так!

Абетка : Я дуже рада це чути. А зараз вам час повертатися.

Марійка : А ми зможемо сюди повернутись ?

Абетка : Звісно! Кожного разу, коли читатимете.

Андрій : Але чому саме ви вартовий Країни Книг?

Абетка : Бо саме з мене починається подорож кожної людини у світі читання.

Діти зникають у порталі, який переносить їх назад до бібліотеки

Вчителька : Андрію, Марійко, ось ви де! А ми усі вас шукаємо. Де ви були? І як так сталося, що у руках кожного з вас ціла купа книжок?

Марійка і Андрій посміхаються і слідом за вчителькою покидають бібліотеку, помахавши на останок Фантастичній книзі

Дія 4

Урок читання у класі початкової школи

Марійка : І от Гаррі Поттер отримав листа – запрошення до школи магії та чаклунства, де він знайде справжніх друзів.

Вчителька : Чудово, Маріє! Хто бажає переказувати далі?

Андрій миттю піднімає руку. Вчителька здивовано запитує дітей.

Вчителька : Андрій, Маріє лише минулого тижня ви і чути не хотіли про читання. Як так сталося, що зараз від книжки вас просто не відірвати?

Андрій : Ми дуже вдало сходили на екскурсію до бібліотеки.

Марійка : І зрозуміли, що книги – це знання і цілий фантастичний світ.

На перерві Андрій з Марійкою довго розповідали своїм однокласникам наскільки цікавими є книги. Діти запам'ятали на все життя, що книгу неможливо замінити ні телефоном, ні комп'ютером.

Creative work of Bachelor's School Student
Alina Filipovych

COUNTRY OF BOOKS

(a play for children of senior preschool and junior school age)

The goal: to cultivate a respectful attitude to the book; to involve children in active reading of books.

Actors: Teacher, Andriiko, Mariika, Children, Fantastic book, Alphabet, Encyclopedia.

Action 1

a reading lesson in an elementary school classroom

Teacher: Good afternoon, children! Today in the reading lesson, I suggest you get acquainted with the amazing story of a boy named Harry Potter, who turned out to be a wizard...

The children look displeased.

Andriiko : Whoah, reading again. Also about a certain Harry.

Children nod their heads.

Mariyka looks away from the new phone.

Mariika: What? What is it about? Is there a new game about a sorcerer?

Teacher: Are you not interested at all? Is it so boring to read? I just don't understand how all the gadgets in the world can replace a book.

The teacher thinks for a moment and continues her opinion.

Teacher: I think I have an idea how to change your attitude towards reading and books. You will have a tour tomorrow.

The school bell rings, and the children look at each other sadly.

Action 2

The children's library, around which all the students of the class, led by the teacher, have already gathered.

Teacher: Well, children, you and I are in the kingdom of books, in the world of fascinating stories and a source of knowledge.

Children: But this is an ordinary library!

Andriiko: Kingdom? I watched a cartoon in which there was a kingdom. There were also knights, armor, tournaments and competitions. And here there are only shelves with dusty books.

Mariika: The source of knowledge is the Internet. "Google" really knows everything, but here... Just tons of paper.

Teacher: Let's go further and everyone will at least try to find a book that interests them. And I will ask you, Andrei and Maria, to go there, to the fiction department. I think you will like it.

Children are lazily walking around the library. Mariyka and Andriy are heading in the specified direction. The book attracts their attention

Mariika: Look, there are faded pages, dust and completely uninteresting names here.

Andriiko: And don't say. Although, hold on... Don't you think that there is a very bright book at the end of the row? The binding seems to shimmer.

Mariika: Yes, indeed. Whatever she is better to choose her. At least she looks pretty.

Andriy touches the book and a miracle happens: it increases in size several times, falls from the shelf, assumes a vertical position and begins to speak in human language.

Fantasy book: I finally woke up. And my dream was long. Well, let's see who woke me up this time.

Andriiko : My name is Andriy!

Mariika : And I'm Maria.

Fantastic Book : So, Andriy and Maria are the worst readers of the school year?

The children are both frightened and indignant.

Andriiko: Why are we the worst?

Mariika: If we were able to wake you up, then we are special, not the worst! In all computer games, only a real hero can find an amazing creature!

The book begins to laugh uncontrollably.

Fantasy book : A computer game? Ha-ha! Look at them, ha-ha-ha! Girl, I'm not a dragon, I'm a book. So you are not heroes. However, you are right, you are special. And it is my duty to convince you that reading is interesting!

Andriiko: And how will you do it?

Fantastic book: What do you know about the Land of Books?

Mariika: Hmm, the Land of Books?

Fantastic book: That's right! The most exciting journey of your life awaits you. Nothing will be like before. All you have to do is turn away my cover and start reading the first page.

Children open a book, the pages of which barely crackle and radiate warmth. Andriy starts reading, and Maria continues...

Andriiko : Welcome to the Land of Books...

Mariika: Be careful, this trip will make you fall in love with reading forever.

The children did not have time to finish reading the first page, as they were drawn into the vortex and transported directly into the book, which became a portal to another world

Action 3

Country of Books. All the books here walk and talk. The children approach the first book, which stands at the gate as a sentinel.

Alphabet: Yes - yes, brand new. Every year the same thing. Well, do you want to go to the Land of Books?

Andriiko: M-maybe-t.

Alphabet: Oh, oh, oh, this year they are timid. This is necessary! Well, to pass, read the inscription above the gate.

Children at the same time: A book is knowledge.

Alphabet: Please come in!

Alphabet opens the gate for children, where a huge library appears before them, where each shelf is the home of a separate book. Touching one house of the book, different plants appear in the air, and another – amazing fairy tales. Each shelf is a picture of the contents of the book on it.

Mariika: I just can't believe it! Look, there are dresses for every taste, and he has such cute pets.

Andriiko: And here are the dinosaurs. Oh, oh, there are the best inventions of mankind.

Children enthusiastically look at the shelves, spending a lot of time near each one.

Mariika: And how I had no idea before that there are so many interesting things in books.

Andriiko: Indeed, you just need to find a book for your soul.

Mariika: Do you remember what our teacher told us?

Andriiko: Yes, indeed.

Encyclopedia: Good afternoon, children! I am glad to welcome you to our world! I want to inform you that I am an encyclopedia that knows the answers to all questions, and I will be your guide in the Land of Books.

Andriiko : Tell me, why have we never heard of the Land of Books?

Mariyka: And they don't talk about her at school.

Encyclopedia: And that's because everyone knows about it, even if they don't realize it. Children who love to read are regular visitors to the Land of Books, they do not need to be told all the wonders of this world. And people like you don't understand how interesting a book can be, that's why they end up here.

Mariika: Please show us the Land of Books and advise us where to start our readers' journey.

Encyclopedia: Of course dear!

The encyclopedia takes children behind the scenes, showing them the Land of Books. After some time Andrii and Mariyka return with many books in their hands and head back to the gate, where Abetka is already waiting for them.

Andriiko : This country is simply fantastic. There is so much interesting and unique here.

Mariika: I took a whole series of books about the boy Harry Potter, who will become a wizard and enter another world - the world of magic. Just like you and I.

Alphabet: Well, what do you children understand now, why books are knowledge?

Andriiko: Yes. Not only knowledge, but also an interesting time spent.

Mariyka: That's right!

Abetka: I am very glad to hear that. And now it's time for you to return.

Mariyka: Can we come back here?

Alphabet: Of course! Every time you read.

Andriiko: But why exactly are you the guardian of the Land of Books?

Alphabet: Because the journey of every person in the world of reading begins with me.

The children disappear into a portal that transports them back to the library.

Teacher: Andrii, Mariyka, where are you? And we are all looking for you. Where you were? And how did it happen that each of you has a whole bunch of books in your hands?

Mariyka and Andriy smile and leave the library after the teacher, waving the last of the Fantastic Book

Action 4

A reading lesson in a primary school classroom

Mariika : And so Harry Potter received a letter – an invitation to the school of magic and sorcery, where he will find real friends.

Teacher: Excellent, Maria! Who wants to tell next?

Andriiko instantly raises his hand. The teacher asks the children in surprise.

Teacher: Andrii, Maria, only last week you didn't even want to hear about reading. How did it happen that now you just can't tear yourself away from the book?

Andriiko: We had a very successful trip to the library.

Mariika: And they understood that books are knowledge and a whole fantastic world.

During the break, Andrii and Maryka told their classmates for a long time how interesting books are. The children remembered for the rest of their lives that a book cannot be replaced by either a phone or a computer.

РОЗДІЛ 2. ТЕАТРАЛІЗОВАНІ СВЯТА ТА РАНКИ В ОСВІТНЬОМУ ЗАКЛАДІ

Авторська розробка Асмоловської Дарини Сергіївни

ПОДОРОЖ КРАЇНАМИ СВІТУ

Ведуча: До неба музика сягає, наче мрія, і тане в квітах урочистий зал. В очах у кожного і радість, і надія. В дитячому садочку – випускний святковий бал.

Ведуча: Дозвольте розпочати чудове наше свято. Зустрічайте діточок, майбутніх зірочок.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДІТЕЙ

- 1 пара: талановиті і артистичні _____
- 2 пара: наполегливі і відповідальні _____
- 3 пара: слухняні і розумні _____
- 4 пара: креативні і активні _____
- 5 пара: скромні та ввічливі _____
- 6 пара: ділові і принципові _____
- 7 пара: доброзичливі і кмітливі _____
- 8 пара: тендітні і лагідні _____
- 9 пара: чуйні і мрійливі _____
- 10 пара: веселі і компанійські _____

Ведуча: Привітаємо ще раз випускників групи Метелик: красивих, щирих, веселих, розумних і талановитих.

Дитина 1: Кажуть в світі є країна, яку важко віднайти. Неозначена на мапі – хоч і розмір не малий.

Дитина 2 : У країні тій порядок, там щасливі дітлахи. Там виховують дбайливо. Здогадались про що ми?

Дитина 3 : Країна – де діти єдина сім'я. Країна дитинства твоя і моя!

Дитина 4 : Що таке дитинство? Усмішка і казка. Що таке дитинство? Це любов і ласка. Іграшки й розваги, жарти і забави. Це садок , в який ми зранку поспішали.

Дитина 5 : Наш рідненький дитсадочок,- чарівний казковий світ, тут теплом усіх маляток огортають з ранніх літ.

Дитина 6 : Тут ми вчилися читати, малювати і ліпити, танцювати і співати, працювати і дружити.

Дитина 7 : Ти для нас був рідний, любий, ти виховував, навчав, піклувався та голубив, лікував, оберігав!

Дитина 8 : Все, чого нас тут навчили, пам'ятаємо завжди. Нас тут пестили, любили. Як у казці ми жили.

Дитина 9 : Всім ми вдячні за турботу, за серця вашого тепло. Прийміть від нас ви шанування, на радість, щастя, на добро!

Співають пісню «Не забудемо свій дитячий садок». Дарують квіти.

Ведуча: Подивіться на наших малят, вони ніби зірочки горять. І від цих зірочок-діточок, світ яскравий, як з квіточок.

Ведуча: Зірочки наші! Світить сильніше! Хай світ стає наш яскравішим! Щоб ми – пишалися всі вами, нашими зірковими випускниками!

Ведуча: Сьогодні бал дає казковий наш садок. Обов'язково завітає хтось, щоб привітати діточок. Чуєте, вже музика лунає? Напевно гість казковий поспішає...

Звучить музика. Заходить Фея.

Фея: Добрий день! Людей багато! Завітала я на свято! Фея часу я чарівна, може це комусь і дивно. Чарівну паличку я маю і усім допомагаю.

Ведуча: Добрий день, Фея часу! У нас сьогодні свято. Дитячий садок проводить до школи своїх діточок.

Фея: Так, я знаю. Бо я Фея часу і все пам'ятаю. Тонесенькі косички, сумні тривожні личка. Такими в дитсадок прийшли малята **в перший раз**. Маленькі, мов курчатка, лякливі, мов зайчатка Колись давно вони були.... Та вже до школи час

Дитина 10: Виріс я і вже школяр, та хвилююсь увесь час. Бо піду скоро до школи перший раз у перший клас.

Дитина 11: Прийде осінь. За курличе журавлями в ранній час. І дзвінок нас всіх покличе перший раз у перший клас!

Діти стають півколом. Співають пісню «Перший раз у перший клас»

Фея: Діти, я впевнена, що Ви добре підготувалися до школи та все ж таки хочу перевірити. Буду задавати питання, а ви відповідайте «так або ні».

- До школи восени підемо? - Так.
- Там друзів ми собі знайдемо? - Так.
- Читати хочемо навчитись? - Так.
- І з друзями будемо битись? - Ні.
- Будемо вчитись писати? - Так
- А на уроці будемо спати? - Ні
- Щоденник в школу будемо брати? - Так
- Щоб двійки завжди заробляти? - Ні
- Будемо в іграшки грати? - Ні

- Учнями хочете стати? - Так

Фея: ви молодці! А чи любите ви подорожувати? (так). Це добре. Бо подорожуючи різними країнами, ми можемо відчувати себе, хоча б на деякий час мешканцями цих країн. Побачити різні цікаві місця і отримати нових яскравих вражень! Тому я хочу подарувати Вам повітряну кулю і підзорну трубу. А Ви сміливо вирушайте у подорож. Я вже дуже поспішаю, бо справ корисних безліч маю. До побачення!

Фея йде

Ведуча: Сьогодні нас з Вами чекає неймовірно цікава пригода. Будьте уважними. Займайте місця. Подорож наша починається.

Дитина 12: В небо піднімем повітряну кулю. І над землею на ній помандруєм! (звучить музика «Політ»)

Дитина13: Бачу країну справжніх детективів, тут чай п'ють з молоком і бігає собака Баскервілей, через туманний Альбїон!

Куля приземлюється.

Ведуча: Goodmorning! Welcome! Ласкаво просимо до Великої Британії - країни з найбільшим годинником в світі Біг - Бен. Столиця Великобританії – Лондон. Саме тут мешкають справжні джентльмени!

Звучить музика Танок «Джентельменів»

Ведуча: Дякуємо за танок. Та запрошуємо до нашої країни таких вихованих джентльменів.

Ведуча: на світі є країн багато, мерщій далі мандрувати!

Дитина 14: Бачу я Альпійські гори, країну де мешкають сеньйорити і сеньйори. А ще багато відомих людей та величний Колізей!

Куля приземлюється.

Ведуча: Ми потрапили з Вами до сонячної країни - Італія! Заманюють у глибину кварталів безліч водяних каналів. Всіх запрошую на бал – Венеційський карнавал! Під маскою зможе сховатися кожний.

Проводиться гра «Маскарад»

Танок «Тапаті - тапата»

Ведуча: Повітряна куля чекає вже нас, мандрувати далі час!

Дитина 15: Бачу Ейфелеву вежу і Єлісейські поля Наполеона це рідна земля.

Куля приземлюється.

Ведуча: Bonjour! Bonjour! (Бонжур) Bienvenue! (Бонві). Ласкаво просимо до Франції! Смачний круасан, романтичні розмови. Країна кохання й високої моди!

Дівчата виконують «Вальс з шаллю»

Ведуча: Merci (Мерсі) Дякуємо Вам дорогі французенки . Запрошуємо і Вас на нашу гостинну українську землю. Aurevoir (Аревуар).

Повітряна куля нас вже чекає, тож мандруємо далі.

Дитина 16: Над Атлантичним океаном мандруємо до Америки прямоємо!
Бачу стяг смугастий із зірками, зробимо зупинку тут ми з вами.

Дитина 17: Тут люблять їсти хот – дог і пити кока-колу. Веселитись й танцювати в ритмі рок-н-ролу!

Куля приземлюється.

Ведуча: Діти, ми потрапили з Вами до Америки! Країни з найгарнішими мостами і відомим розважальним парком Дісней Ленд! Тож гайда розважатися!

Звучить музика , заходять Клоуни.

Бім: Хеллоу, чілдрен!

Бом: Хеллоу, май френдс!

Бім: Найс ту міт ю!

Бом: Ноу проблемс!

Бім: Добрий день усім в цій залі!

Бом: Здається нас уже впізнали.

Бім: Аплодуйте нам обом. Звусь я Бім!

Бом: Мене звуть Бом! Гей, Бім, тягни сюди валізу!

Бім: Яку валізу?

Бом: Як яку? Ту що ми знайши.

Бім: Коли знайшли?

Бом: Ну ми з тобою йшли – і валізу знайшли.

Бім: Куди ми йшли? Коли знайшли?

Бом: Ми щойно йшли і зна-й-шли. Тягни валізу!

Бім: Не хочу валізу! Я туди не полізу!

Бом: Куди не полізу?

Бім: У валізу!

Бом: В яку валізу?

Бім: Та ось в цю ВАЛІЗУ!

Бом: О! Дякую , Бім , за валізу! (сміється)

Бім: Обдурив! Перехитрив! А що у валізі?

Бом: Там заховались жарти й смішинки, бачиш – штовхаються,
Ще й сміхом дзвінким заливаються.

Бім: Давай подивимось.

Бом: Давай! (повертаються спинами до глядача, ніби відривають валізу. В цей час на середину залу вибігають діти)

По черзі читають гуморески. Клоуни сміються, аплодують.

Ведуча: Засмутилось кошеня

Кошеня: Треба в школу йти щодня. Ось прикинувся я у мить, що у мене хвіст болять.

Ведуча: Довго думав баранець і промовив, як мудрець

Баран: Це хвороба не проста, треба різати хвоста!

Ведуча: Кошеня кричить:

Кошеня: Ніколи! Краще я піду до школи!

Гумореска №2

Лікар: Лікар Даню оглядає. Лікар Даню слуха. На що скаржитесь, питає?

Даня: Скаржусь я на вуха.

Лікар: Я поближче нахилюся. Що болять, синочку?

Даня: Вони мені заважають одягати сорочку.

Бім: Ох уж ці вуха! (сміється) А ви справжній лікар? Чи тільки вчитесь?

Лікар: Лікар ніби чарівник, ним я стану залюбки!

Припишу всім лікування і хвороби зникнуть всі!

Співачка: Співачкою я мрію стати і людям радість дарувати. В душі у кожного хай музика луна і серце буде сповнене добра.

Кулінар: Хтось мріє лікувати, а хтось співати... А я навчуся готувати! Млинці в сметані, пампушки, борщ з часником. Всіх на гостину запрошу зустрітись за столом.

Бім: Яка смачна мрія! А до нас поспішають зірки естради. Глядачі їм завжди раді!

Бом: Шанувальники радіють (плескає в долоні) і автограф взяти мріють!

Діти виконують Рок-н-рол і залишаються на гру

Бом: у мене тут в валізі є чарівні квіти, які розкажуть нам усім ким мріють стати діти.

Гра «Професії» спочатку дівчата

Ведуча: Діти наші справжні таланти! Зустрічайте музикантів!

ОРКЕСТР (клоуни підігрують на маракасах)

Бім: як музика привабила мене! Хочу скоріш в світове турне!

Бом: В будь-яку країну світу вмить мій мотоцикл тебе домчить.

Бери валізу, скоріш! Не вагайся! І міцно за мене тримайся!

Бім: це я миттю ! А Вам , діти, бажаємо щасливої долі

І гарно навчатись у школі! До зустрічі!

Бім і Бом «Їдуть» з зали

Ведуча: Америка – великий континент, є різні тут країни. Пропоную зазирнути до Аргентини!

Дитина 18: В небо піднімем повітряну кулю і над землею на ній помандруєм! На півдні бачу я країну: Сонячну й привітну Аргентину.

Ведуча: Buenos días (Буенос діас)! Hola amigos! (Ола амігос). Ми з вами

потрапили до столиці Аргентини – Буено – Айрес. Візитною карткою цієї країни є славетний танець ТАНГО. Що не крок, то чарівне «па», звучить музика чітка. Бентежне танго – зародження дива. Є в ньому справжня шалена сила.

Виконують танок Танго

Ведуча: Стає спекотно в залі, а ми мандруємо далі!

Дитина 19: Океан перетнемо, до Африки летимо. Гаряче сонце та високі піраміди, в пустелі піднімається зоря. Тут в Нілі пропливають крокодили, яскраві рибки мешкають в морях.

Фізкультхвилинка «Наш Ко-ко»

Ведуча: Африканський континент є домівкою для різних видів тварин. Окрім крокодилів в Африці ще мешкають : леопарди, леви, бегемоти, зебри, папуги і різні види мавп. Ми зараз з Вами розважимося і пограємо у гру «Мавпенята».

Діти грають у гру «Мавпа і банан» (хто швидше намотає мотузку)

Ведуча: Діти! Подорожуючи країнами світу ми з вами багато нового дізналися і цікавого. Та якими б різними ми не були, все ж таки нас поєднує наша планета «Земля»! Ми повинні її берегти!

Дитина 20: Єднає нас, людей, планета, яка у Всесвіті одна, і той, хто близько чи далеко, тобі мов брат або сестра.

Дитина 21: Нам разом на землі цій жити, Любить і мріять, будувать, творить. Щоб зберегти її, ми мусим щось робити, ми мусим діяти – не тільки говорити.

Дитина 22: Що можу я? Один – мізерно мало, Та разом – сила чимала. Від кожного залежить, щоб не стала Вже завтра іншою земля.
Співають пісню «Пісня наша дзвенить» діти півколом, не сідають потім

Дитина 23: Багато країн на землі. В них озера, річки і долини... Та завжди наймилішими з них Будуть ті, що у рідній країні. Час повертатися додому!

Дитина 24: В небо піднімем повітряну кулю І над землею на ній помандруєм! Бачу я гори Карпати – край великий і багатий. І озера, і діброви, степ і пагорби Дніпрові.

Дитина 25: Бачу веселку і калину, Чорне море і Дунай - Все це наша Україна, наш чудовий рідний край!

Куля приземлюється.

Дитина 26: Привітний і світлий наш сонячний дім.

Дитина 27: Тут мамина пісня і усмішка тата.

Дитина 28: Дзвінка наша пісня до сонечка лине: «Мій сонячний дім — це моя Україна!»

Співають пісню про Україну

Ведуча: Слово для привітання випускників надається завідуючій дитячого садочка. (привітання, вручення медальок)

Ведуча: Нехай наші діти якомога довше залишаються дітьми. Безтурботними, веселими, радісними. Хочеться побажати, щоб кожна дитина була здоровою і оточеною турботою батьків. Нехай небо над головою завжди буде мирним, а кожен новий день — добрим і цікавим.

Ведуча: батькам бажаємо терпіння, сил, доброти і ніжності. Не забувайте, що саме ви відповідаєте за щасливе дитинство своїх дітей!

ДІТИ – це наше щастя! Наше майбутнє і сенс життя.

Діти стають півколом. Співають пісню «Що таке щастя»

Діти виконують танок «Планета дитинства»

Author's development of [Darina Asmolovska](#)

TRAVEL THROUGH THE COUNTRIES OF THE WORLD

Presenter: The music reaches to the sky, like a dream, and the solemn hall melts in flowers. Everyone has joy and hope in their eyes. In the kindergarten, there is a graduation party.

Presenter: Allow us to begin our wonderful holiday. Meet the children, future stars.

CHILDREN'S PRESENTATION

1 pair: talented and artistic _____

2 pair: persistent and responsible _____

3 pair: obedient and intelligent _____

4 pair: creative and active _____

5 pair: humble and polite _____

6 pair: business and principled _____

7 pair: benevolent and clever _____

8 pair: fragile and gentle _____

9 pair: sensitive and dreamy _____

10 pair: cheerful and sociable _____

Presenter: Congratulations once again to the graduates of the Butterfly group: beautiful, sincere, funny, smart and talented.

Child 1: They say there is a country in the world that is hard to find. Not marked on the map – although the size is not small.

Child 2: There is order in that country, there are happy children. They are brought up carefully there. Guess what we are talking about?

Child 3: A country where children are a single family. The country of your childhood and mine!

Child 4 : What is childhood? A smile and a fairy tale. What is childhood? This is love and kindness. Toys and entertainment, jokes and fun. This is the kindergarten to which we hurried in the morning.

Child 5: Our little kindergarten is a magical fairy-tale world, here all babies are enveloped in warmth from an early age.

Child 6: Here we learned to read, draw and sculpt, dance and sing, work and make friends.

Child 7: You were our family, dear, you raised, taught, cared for and dove, treated, protected!

Child 8: Everything we were taught here, we always remember. We were pampered and loved here. We lived like in a fairy tale.

Child 9: We are grateful to everyone for your care, for your warm hearts. Accept our respect, for joy, happiness, for goodness!

They sing the song «Let's not forget our kindergarten». Give flowers.

Presenter: Look at our babies, they are like stars burning. And from these baby stars, the world is as bright as flowers.

Presenter: Our stars! Shine brighter! Let our world become brighter! Let us be proud of all of you, our star graduates!

Presenter: Today the ball is given by our fabulous kindergarten. Someone will definitely visit to congratulate the children. Can you hear the music already? Probably the fabulous guest is in a hurry...

Music is playing. Fairy enters.

Fairy: Good afternoon! There are many people! I came for a holiday! The fairy of time I am charming, maybe it is strange to someone. I have a magic wand and I help everyone.

Presenter: Good afternoon, Fairy of Time! We have a holiday today. Kindergarten sends its children to school.

Fairy: Yes, I know. Because I am the Fairy of Time and I remember everything. Thin pigtailed, sad, anxious faces. These are the children who came to kindergarten for the first time. Small as a chicken, scary as a hare Once upon a time they were.... But it's time for school.

Child 10: I grew up and am already a schoolboy, but I worry all the time. Because I will soon go to school for the first time in the first grade.

Child 11: Autumn will come. Cranes call in the early hours. And the bell will call us all to the first class for the first time!

Children form a semicircle. They sing the song «The first time in the first grade»

Fairy: Children, I am sure that you have prepared well for school and I still want to check. I will ask questions, and you answer «yes or no».

- Shall we go to school in the fall? – Yes.
- Shall we find friends there? – Yes.
- Do we want to learn to read? – Yes.
- And we will fight with friends? – No.
- Shall we learn to write? – Yes.
- Shall we sleep in class? – No.
- Shall we take the diary to school? – Yes.
- To always earn deuces? – No.
- Shall we play with toys? – No.
- Do you want to become students? – Yes.

Fairy: you are well done! And do you like to travel? (Yes). It's good. Because traveling to different countries, we can feel like residents of these countries, at least for a while. See various interesting places and get new bright impressions! That's why I want to give you a balloon and a spyglass. And you boldly go on a trip. I am already in a hurry, because I have many useful things to do. Goodbye!

The fairy is leaving

Presenter: Today, you and I are waiting for an incredibly interesting adventure. Be careful. Take your seats. Our journey begins.

Child 12: Let's raise a balloon into the sky. And we will travel over the earth on it! (the music «Flight» sounds).

Child 13: I see the country of real detectives, here they drink tea with milk and the dog of the Baskervilles runs, through the foggy Albion!

The ball lands.

Presenter: Goodmorning! Welcome! Welcome to Great Britain - the country with the largest clock in the world, Big Ben. The capital of Great Britain is London. This is where real gentlemen live!

The music of Gentlemen's Dances is playing

Presenter: Thank you for the dance. But we invite such educated gentlemen to our country.

Presenter: there are many countries in the world, it's better to travel further!

Child 14: I see the Alpine mountains, the country where the lords and lords live. And many famous people and the majestic Coliseum!

The ball lands.

Presenter: With you, we got to the sunny country – Italy! Many water channels lure into the depths of the quarters. I invite everyone to the ball – the Venice Carnival! Anyone can hide under a mask.

The game «Masquerade» is being held

Tapati-tapata dance

Presenter: The balloon is waiting for us, it's time to travel further!

Child 15: I see the Eiffel Tower and the Champs-Élysées of Napoleon, this is his native land.

The ball lands.

Presenter: Bonjour! Bonjour! (Benjour) Bienvenue! (Bonvi). Welcome to France! Delicious croissant, romantic conversations. The country of love and high fashion!

Girls perform «Waltz with Shawl».

Presenter: Merci Thank you, dear French women. We invite you too to our hospitable Ukrainian land. Aurevoir (Arevoir).

The hot air balloon is already waiting for us, so we travel further.

Child 16: We are traveling over the Atlantic Ocean, heading for America!

I see a striped flag with stars, you and I will make a stop here.

Child 17: Here they like to eat hot dogs and drink Coca-Cola. Have fun and dance to the rhythm of rock and roll!

The ball lands.

Presenter: Children, we got to America with you! Countries with the most beautiful bridges and the famous amusement park Disney Land! So let's have fun!

Music is playing, clowns are coming.

Beam: Hello, children!

Bom: Hello, my friends!

Beam: Nice to meet you!

Bom: No problems!

Beam: Good afternoon to everyone in this room!

Bom: It seems that we have already been recognized.

Beam: Give us both a round of applause. My name is Beam!

Bom: My name is Bom! Hey, Beam, pull the suitcase here!

Beam: What is suitcase?

Bom: Like what? That's what we know.

Beam: When was it found?

Bom: Well, we went with you – and found the suitcase.

Beam: Where were we going? When was it found?

Bom: We just went and found-and-found. Drag the suitcase!

Beam: I don't want a suitcase! I will not climb there!

Bom: Where am I going?

Beam: In the suitcase!

Bom: In which is suitcase?

Beam: But in this SUITCASE!

Bom: Oh! Thank you, Bim, for the suitcase! (laughs)

Beam: Cheated! Outwitted! What's in the suitcase?

Bom: Jokes and jokes are hidden there, you see – they are pushing,
They also burst into loud laughter.

Beam: Let's see.

Bom: Come on! *(they turn their backs to the audience, as if tearing off a suitcase.
At this time, children run out into the middle of the hall)
They take turns reading humorous stories. Clowns laugh, applaud.*

Presenter: The kitten was upset

Kitten: You have to go to school every day. Here I will pretend at the moment that my tail hurts.

Host: The lamb thought for a long time and spoke like a sage

Sheep: This is not an easy disease, you have to cut your tail!

Presenter: The kitten shouts:

Kitten: Never! I better go to school!

Humorous №2

Doctor: The doctor examines Danya. Doctor Danyu hearing. What are you complaining about, he asks?

Dania: I complain about my ears.

Doctor: I will lean closer. What hurts, son?

Dania: They are preventing me from putting on a shirt.

Beam: Oh, those ears! (laughs) Are you a real doctor? Are you just learning?

Doctor: The doctor is like a magician, I will become him for love!

I will prescribe treatment for everyone and all diseases will disappear!

Singer: I dream of becoming a singer and bringing joy to people. Let music resound in everyone's soul and let the heart be full of goodness.

Cook: Someone dreams of healing, and someone dreams of singing... And I will learn to cook! Pancakes in sour cream, donuts, borscht with garlic. I invite everyone to the party to meet at the table.

Beam: What a delicious dream! And pop stars are rushing to us. The audience is always happy for them!

Bom: Fans rejoice (claps hands) and dream of getting an autograph!

Children perform rock and roll and stay for the game

Bom: I have magical flowers here in my suitcase, which will tell us all what children dream of becoming.

Game «Professions» first girls

Presenter: Children are our real talents! Meet the musicians!

ORCHESTRA (clowns play along on maracas)

Beam: how music attracted me! I want to go on a world tour as soon as possible!

Bom: My motorcycle will take you to any country in the world in an instant.

Take the suitcase, hurry! Don't hesitate! And hold on to me!

Beam: I wash it! And we wish you, children, a happy fate

And it's good to study at school! Before meeting!

Beam and Bom «Leave» from the hall

Presenter: America is a big continent, there are different countries here. I suggest you take a look at Argentina!

Child 18: Let's raise a balloon into the sky and travel above the earth on it! In the south I see a country: Sunny and friendly Argentina.

Presenter: Buenos días (Buenos días)! Hola amigos! (Ola amigos). You and I got to the capital of Argentina – Buenos Aires. The business card of this country is the famous TANGO dance. What is not a step, then a magical «pa», the music sounds clearly. An awkward tango is the birth of a miracle. It has real crazy power.

Tango dance is performed

Host: It is getting hot in the hall, and we are traveling further!

Child 19: We will cross the ocean, we will fly to Africa. Hot sun and high pyramids, the star rises in the desert. Crocodiles swim here in the Nile, bright fish live in the seas.

Physical education minute «Our Ko-ko»

Presenter: The African continent is home to various species of animals. In addition to crocodiles, leopards, lions, hippos, zebras, parrots and various types of monkeys also live in Africa. We will have fun with you now and play the game «Monkeys».

Children play the game «Monkey and banana» (who can wind the rope faster)

Presenter: Children! While traveling around the world, you and I learned a lot of new and interesting things. But no matter how different we are, we are still united by our planet «Earth»! We must protect her!

Child 20: What unites us, people, is the planet, which is the only one in the universe, and the one who is near or far is like a brother or sister to you.

Child 21: Let us live together on this earth, Love and dream, build, create.

To preserve it, we must do something, we must act - not just talk

Child 22: What can I do? One is not much, but together is a lot of power. It depends on everyone, so that the earth does not become another tomorrow. The children sing the song "Our song is ringing" in a half circle and do not sit down afterwards.

Child 23: Many countries on earth. They have lakes, rivers and valleys... But those in the native country will always be the sweetest of them. Time to go home!

Child 24: Let's raise a balloon into the sky and travel above the earth on it! I see the Carpathian Mountains - a large and rich land. And lakes, and thickets, steppes and hills of the Dnieper.

Child 25: I see a rainbow, the Black Sea and the Danube - All this is our Ukraine, our wonderful native land!

The ball lands.

Child 26: Our sunny home is warm and bright.

Child 27: Here is mom's song and dad's smile.

Child 28: Our song to the sun is ringing: «My sunny home is my Ukraine!»

They sing a song about Ukraine

Presenter: The head of the kindergarten gives the floor to congratulate the graduates. (congratulations, presentation of medals)

Presenter: Let our children remain children as long as possible. Carefree, cheerful, joyful. We would like to wish that every child is healthy and surrounded by parental care. May the sky above your head always be peaceful, and each new day be kind and interesting.

Presenter: We wish parents patience, strength, kindness and tenderness. Do not forget that you are responsible for the happy childhood of your children!

CHILDREN are our happiness! Our future and the meaning of life.

Children form a semicircle. They sing the song «What is happiness»

Children perform the «Planet of Childhood» dance.

Авторська розробка Романової Раїси Олександрівни

ДЕНЬ ТЕАТРУ В САДОЧКУ

(розвага з дітьми молодшої групи)

Хід розваги

Луна музика заходять діти

Ведуча: Подивіться на цю афішу , на ній написано Всесвітній день театру , і я вас запрошую у наш незвичайний театр ,але щоб потрапити до нього треба купити квиток Ось каса ,купуйте квитки .

Діти купують квитки

Ведуча: Я бачу , що всі купили квитки, то запрошую у фое театру Подивіться тут влаштована виставка різних видів театру, є театр рук,(розглядають), пальчиковий театр, ляльковий театр, а ось зразки костюмів із драматичного театру .(луна дзвоник). Чуєте діти це нас запрошують у зал театру на виставу.

Діти займають стільці

Луна музика, виходе музичний керівник

Музичний керівник: Добрий день малята , я конференсьє ,вітаю вас у нашому святковому залі. Сьогодні Всесвітній день театру.

У музичній залі

Теж сьогодні казка:

Любі наші глядачі

Плескайте будь-ласка!

Ведуча : Я буду допомагати конференсьє, я буду суфлером , у театрі є така професія він працівник театру, який стежить за ходом репетицій, спектаклю за текстом п'єси і підказує за необхідністю акторам текст ролі. У музичному театрі суфлер сидить у суфлерській будці.

Музичний керівник : *По доріжці діти йшли ,*

І перчаточки знайшли ,

А печатки то не прості ,

Чарівні вони такі !

Перед вами виступає театр печаток з музичною п'єсою «Земля наш дім»

Луна музика Поль Марія «Красота природи»

Музичний керівник: Ці ляльки такі ніжні, між собою так дружні.

Їх на ніжки одягнемо , ми паночок заведемо ..

Танок Хомячків (руханка)

Ведуча: Любі глядачі, щоб бути ляльководом потрібно впевнено, пластично рухатися по сцені, чітко і виразно промовляти слова, мати спритні руки, щоб керувати ляльками. Зараз для вас буде звучати музика. Вам треба передати її характер різними красивими рухами. (роздає кілька ляльок , для виконання вправи)

Ведуча : Зверніть увагу: всі ляльки різні. Як ви думаєте герої якої казки тут зібралися? (відповідь дітей)

Музичний керівник : Молодці, ви були чарівні.

У театрі побувати,

Допоможуть нам герої,

Їх актори звати.

Можуть танцювати і співати

Виконується пісня «Соловейко»

Ведуча : Підійдіть сюди. Це - зоровий зал, глядачі з нетерпінням чекають подання. Тут - сцена, на якій стоять декорації,. Якаж буде казка далі?

Музичний керівник:Затихнув гомін.В залі згасло світло,і, враз заповлонивши всі чуття, розсунулась завіса...І розквітло життя — мов казка, й казка — мов життя.Казка «Півник і двоє мишенят»

Показ гри- драматизації казки «Півник і двоє мишенят»

Ведуча: Ось і закінчилось наше театральне уявлення. Ваша дружба, старання допомогли вам показати казку. Ви були справжніми артистами, а артисти після подання виходять на уклін.....Вам сподобалося в театрі? (відповідь дітей)

Музичний керівник : У світі багато казок, і смішних . і смутних, та прожити на світі нам не можна без них. В подарунок ми вам даємо ці паперові ляльки, ви в садочку будете грати в театр. *(роздають паперові ляльки)*

Ведуча: Зараз нам потрібно повертатися в дитячий сад. Наша подорож підходить до кінця. Давайте скажемо «Повернись, повернись і в садочку опинившись!».

Author's development of Raisa Romanova

THEATER DAY IN KINDERGARTEN

(fun with children of the younger group)

The flow of entertainment

Children come in to the sound of music

Presenter: Look at this poster, it says World Theater Day, and I invite you to our unusual theater, but to get to it you need to buy a ticket. Here is the box office, buy tickets.

Children buy tickets

Presenter: I see that everyone has bought tickets, so I invite you to the foyer of the theater. Look here, there is an exhibition of various types of theater, there is a theater of hands, (they examine), a finger theater, a puppet theater, and here are samples of costumes from the drama theater. (bell rings). Do you hear, children, we are invited to the theater hall for a performance.

Children occupy chairs

Music plays, the music director comes out

Music director: Good afternoon, children, I am the entertainer, I welcome you to our festive hall. Today is World Theater Day.

In the music hall

Also today is a fairy tale:

Dear our viewers

Please clap!

Presenter: I will help the entertainer, I will be a prompter, there is such a profession in the theater, he is a theater employee who monitors the progress of rehearsals, the performance according to the text of the play and tells the actors the text of the role if necessary. In musical theater, the prompter sits in the prompter's booth.

Music director: The children were walking along the path,

And the gloves were found,

And seals are not simple,

They are so charming!

The Theater of Seals is performing before you with the musical play «Land is our home». Luna music Paul Maria «The beauty of nature»

Music director: These dolls are so gentle, so friendly with each other.

We'll put them on the legs, we'll start a man...

Presenter: Dear audience, to be a puppeteer you need to move confidently and plastically around the stage, speak words clearly and expressively, and have dexterous hands to control the puppets. You need to convey her character with various beautiful movements. *(gives out several dolls to practice)*

Presenter: Please note: all dolls are different. What do you think the heroes of which fairy tale have gathered here? *(children's answer)*

Presenter: Please note: all dolls are different. What do you think the heroes of which fairy tale have gathered here? *(children's answer)*

Music director: Well done, you were charming.

To visit the theater
Heroes will help us
Their actors are called
They can dance and sing

The song «Nightingale» is performed

Presenter: Come here. This is a visual hall, the audience eagerly awaits the performance. Here is the stage on which the scenery stands. What will the fairy tale be like next?

Music director: The din died down. The light went out in the hall, and, suddenly filling all the senses, the curtain parted... And life blossomed – like a fairy tale, and a fairy tale – like life. The fairy tale «The Rooster and Two Little Mice». Screening of the dramatization of the fairy tale «The Rooster and the Two Little Mice».

Presenter: That's the end of our theatrical performance. Your friendship and efforts helped you to show the fairy tale. You were real artists, and artists take a bow after a performance.....Did you like it in the theater? (*children's answer*).

Music director: There are many fairy tales in the world, and funny ones. and sad ones, but we cannot live in the world without them. As a gift, we give you these paper dolls, you will play in the theater in kindergarten. (*distribute paper dolls*)

Presenter: Now we need to go back to kindergarten. Our journey is coming to an end. Let's say «Come back, come back and find yourself in kindergarten!»

РОЗДІЛ 3. СЦЕНАРІЇ ІГОР ДЛЯ ДИТЯЧИХ МІНІ-ТЕАТРІВ

Ігри взяті з освітнього сайту «Педрода»

<https://oplatforma.com.ua/article/2235-teatraln-gri-organzovumo-za-pravilami>

Сюжетно-рольова гра

«БУДУЄМО ДІМ»

Мета: познайомити дітей з будівельними професіями, звернути увагу на роль техніки, що полегшує працю будівельників, навчити дітей споруджувати будівлю нескладної конструкції, виховати дружні взаємини в колективі, розширити знання дітей про особливості праці будівельників, розширити словниковий запас дітей: ввести поняття «споруда», «муляр», «підйомний кран», «будівельник», «кранівник», «тесляр», «сварщик», «будівельний матеріал».

Ролі: Будівельники, водії, керівник.

Ігровий матеріал: великий будівельний матеріал, машини, підйомний кран, іграшки для обігравання споруди, картинки із зображенням людей будівельної професії: муляра, тесляра, кранівника, шофера і т. д..

Хід гри:

Вихователь пропонує дітям відгадати загадку: «Що за башточка варто, а у віконці світло горить? У цій башті ми живемо, і вона зветься? (будинок) ». Вихователь пропонує дітям побудувати великий, просторий будинок, де б могли поселитися іграшки. Діти згадують, які бувають будівельні професії, чим зайняті люди на будівництві. Потім діти домовляються про будівництво будинку. Розподіляються ролі між дітьми.

Сюжетно-рольова гра

«У ГОСТІ ДО БАБУСИ»

Мета: виховувати бережливе ставлення до іграшок, патріотичні почуття на основі розширення знань про культуру та побут українського народу; вправляти дітей у виконанні взятої на себе ролі; активізувати та закріпити знання дітей про народні традиції, народний побут; учить дітей називати іграшки та описувати, як ними можна гратися.

Ролі: Водій, кондуктор, бабуся, діти.

Ігровий матеріал: група оформлена в українському народному стилі; український посуд.

Хід гри:

Вчитель запрошує дітей на гостину до бабусі Орісі. Діти вирушають у подорож на автобусі (обирають водія, кондуктора). У бабусі роздивляються в хаті, називають предмети вжитку та їх призначення. Потім дівчатка з бабусею ліплять вареники, а хлопчики ліплять із глини коників. Далі проводиться спільне частування варениками. Діти повертаються додому.

Авторська розробка І. Барановської, канд. пед. наук, доцента кафедри мистецьких дисциплін дошкільної та початкової освіти Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

Фрагмент гри-інсценізації

за мотивами казки **«ПІТЕР ПЕН»**

Дія 1 БУДИНОК ВЕНДІ

Сцена 1 Казкар (на сцені)

Дорослими стають всі діти, крім одного - Пітера Пена. Це сталося давно в Лондоні. На тихій вуличці в Брунсбери, жива дружня сім'я Дарлінг. Сюди й потрапив Пітер Пен, адже мешканці будинку вірили в його існування. Запрошую і Вас заглянути до сімейства Дарлінгів у гості

На сцену виходить Місіс Дарлінг: Джордж, милий, поспіши. Ми запізнюємося в гості.

Автор: Місіс Дарлінг вважала, що Пітер Пен - це дух дитинства. Ну, а містер Дарлінг...

Містер Дарлінг (виходить на сцену: Мері, якщо я не знайду запонки, ми нікуди не підемо. А якщо ми нікуди не підемо, я не зможу з'явитися в офісі.

Автор: Так, містер Дарлінг був практичною людиною. А їхні діти Венді, Джон і Майкл, свято вірили, що Пітер Пен існує.

Сцена 2. Дитяча. (на слова автора Джон і Майкл б'ються на мечох. Джон - капітан Крюк. Майкл - Пітер Пен.)

Джон: Тобі кінець, Пітер Пен.

Майкл: Отримай. Здавайся, капітан Гак.

Джон: Ніколи. (Змахує затиснутою в руці вішалкою.)

Венді (проходячи повз і збираючи розкидану по підлозі іграшки): Джон, він втратив ліву руку.

Джон: Ах, так. Спасибі, Венді. (Перекладає плечики в іншу руку).

В дитячу входить **місіс Дарлінг:** Діти, ми з татом йдемо в гості, а вам пора спати. Швиденько лягайте в ліжка та засинайте.

Венді (лягаючи в ліжку): Мама, я не хочу рости.

Місіс Дарлінг: Але, любя моя, всі діти виростають і стають дорослими. Так завжди було і буде.

Підходить до вікна і хоче закрити його.

Венді: Не закривай, мамо. Він повернеться.

Місіс Дарлінг: Боже мій. Хто?

Венді: Пітер Пен. Я знайшла те, що йому належить.

Місіс Дарлінг: Так? І що ж це?

Венді (позіхаючи і засинаючи): Його тінь.

Місіс Дарлінг (цілуючи Венді виходить з кімнати): Ну звичайно. Добраніч.

The games are taken from the educational site «Pedrada»

<https://oplatforma.com.ua/article/2235-teatraln-gri-organizovumo-za-pravilami>

Story role-playing game

«BUILDING A HOUSE»

The goal: to introduce children to construction professions, to pay attention to the role of technology that facilitates the work of builders, to teach children to build a building of simple construction, to foster friendly relationships in the team, to expand children's knowledge about the peculiarities of the work of builders, to expand children's vocabulary: to introduce the concept of «construction»,

«mason», «lifting crane», «builder», «crane operator», «carpenter», «welder», «building material».

Roles: builders, drivers, manager.

Game material: large construction material, machines, a lifting crane, toys for playing construction, pictures depicting people in the construction profession: a bricklayer, a carpenter, a crane operator, a driver, etc.

Game progress:

The teacher offers the children to guess the riddle: «What kind of tower is there, and the light is on in the window? We live in this tower, and what is its name? (house)». The teacher offers the children to build a large, spacious house where the toys could live. Children remember what construction professions are, what people do on construction sites. Then the children agree on building a house. Roles are distributed between children.

Story role-playing game

«VISIT TO GRANDMOTHER'S»

The goal: to cultivate a careful attitude to toys, patriotic feelings based on expanding knowledge about the culture and life of the Ukrainian people; train children in the performance of the assumed role; activate and consolidate children's knowledge of folk traditions, folk life; teaching children to name toys and describe how they can be played with.

Roles: driver, conductor, grandmother, children.

Game material: the group is designed in the Ukrainian folk style; Ukrainian tableware.

Game progress:

The teacher invites the children to visit grandmother Orisa. The children go on a trip by bus (choose a driver, a conductor). They look around the grandmother's house, name household items and their purpose. Then the girls and their grandmother sculpt dumplings, and the boys sculpt grasshoppers from clay. Then there is a joint treat with dumplings. The children return home.

Author's development of I. Baranovska, Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of artistic disciplines of Preschool and Primary School Education and students of Mykhailo Kotsiubynskyi Vinnytsia State Pedagogical University.

*A fragment of a play-staging
based on the fairy tale «PETER PAN»*

Action 1

WENDY'S HOUSE

(on stage)

All children become adults, except for one - Peter Pan. It happened a long time ago in London. On a quiet street in Brunsbury, lives the friendly Darling family. Peter Pan got here, because the residents of the house believed in his existence. I invite you to visit the Darling family

Mrs. Darling enters the scene: George, honey, hurry up. We are late for the visit.

Author: Mrs. Darling believed that Peter Pan was the spirit of childhood. Well, Mr. Darling...

Mr. Darling (entering the stage): Mary, if I don't find the cufflinks, we're not going anywhere. And if we're not going anywhere, I can't show up at the office.

Author: Yes, Mr. Darling was a practical man. And their children, Wendy, John and Michael, firmly believed that Peter Pan existed.

Scene 2. Children's. (according to the author, John and Michael are fighting on swords. John is Captain Hook. Michael is Peter Pan.)

John: You're finished, Peter Pan.

Michael: Get it. Surrender, Captain Hook.

John: Never. (Waves the hanger in his hand.)

Wendy (walking past and picking up toys scattered on the floor): John, he's lost his left arm.

John: Ah, yes. Thank you, Wendy. (Transfers his shoulders to the other hand).

Mrs. Darling enters the nursery: Children, Daddy and I are visiting, and it's time for you to go to bed. Go to bed quickly and fall asleep.

Wendy (getting into bed): Mom, I don't want to grow up.

Mrs. Darling: But, my dear, all children grow up and become adults. It has always been and always will be.

Approaches the window and wants to close it.

Wendy: Don't close it, mom. He will be back.

Mrs. Darling: Oh my God. Who?

Wendy: Peter Pan. I found what belongs to him.

Mrs. Darling: Yes? And what is it?

Wendy: His shadow.

Mrs. Darling (leaving the room kissing Wendy): Well, of course. Good night.

РОЗДІЛ 4. СЦЕНАРІЙ ТЕАТРАЛЬНИХ ПОСТАНОВОК ЕКОЛОГО-ПРИРОДНИЧОГО КОНТЕКСТУ

Творча розробка студентки СВО «бакалавр»
Шпак Каріни

ЧОМУ ПОТРІБНО БЕРЕГТИ ЯЛИНКИ?

(п'єса для дітей старшого дошкільного та молодшого шкільного віку)

Мета й завдання: пробудити в учнів почуття особистої відповідальності за охорону навколишнього середовища, виховувати любов до рідного краю, бережливе ставлення до лісів, сприяти формуванню етичних взаємовідносин людини і довкілля та відродження шани до нього.

Дійові особи: Дмитрик, Маринка, Денис, Вчителька, Ялинка1, Ялинка2, Ялинка3.

Дія 1

(Події відбуваються у класі початкової школи, після закінчення уроків)

Дмитрик: Ура! Скоро Новий Рік! Завтра ми з татом підемо в ліс по ялинку.

Маринка: А ми купимо вже зрубану ялинку на базарі.

Денис: А у мене дядько лісник, тож він принесе нам найкрасивішу, найпишнішу ялинку, яку тільки можна знайти в усьому лісі.

Маринка: Не можу дочекатися дня, коли я буду прикрашати ялинку. Я почіпляю на її гілки найкращі іграшки, обмотаю блискучими стрічками, обкутаю різнокольоровими гірляндами!

Дмитрик: Так, прикрашання ялинки це дійсно найцікавіше заняття у переддень Нового року. Шкода, що ця потіха не на довго, і після свят з ялинки ніякої користі: доводиться знімати з неї всі прикраси і викидати, або ж спалювати, так як вона жовтіє і починає обсипатись.

Денис: Нічого страшного, у лісі ще ціла купа ялинок! Тож можна прикрашати навіть ще одну, якщо попередня засохла.

В цей момент заходить вчителька Оксана Степанівна

Вчителька: Доброго дня, діти! Чую у вас тут цікава розмова про ялинки?

Діти разом: Таак!

Маринка: Скоро ж Новий Рік, тому ми обговорювали хто і звідки дістане живу ялинку.

Денис: А також ми говорили як весело прикрашати новорічне дерево, і як багато ялинок ще є у лісі!

Вчителька: Але ж ліси – це легені нашої планети, вони дають нам свіже повітря, захищають від різних природних лих, таких як повінь. Всім

подобається гуляти серед дерев, збирати грибочки, але вирубуючи ялинки ми нищимо все прекрасне, що дає нам ліс. До того ж є штучні ялинки.

Дмитрик: То й що? Лісів ще багато на планеті і ялинок також. Тим паче один раз на рік можна порадувати себе цією лісовою красунею і нічого страшного не станеться!

Маринка: До речі, у нас же закінчились уроки. До побачення!

Денис: До побачення, Оксано Степанівно!

Вчителька засмучено похитала головою

Вчителька: До побачення. Гарно відпочиньте на канікулах.

Дія 2

(Події відбуваються після Нового Року на дворі, діти вирішують прогулятися лісом)

Маринка: Привіт, друзі!

Денис, Дмитрик: Привіт!

Маринка: Як у вас справи? Як Новий Рік відсвяткували?

Денис: Було дуже весело: ми прикрасили ялинку, довго танцювали навколо неї і співали пісень, а вночі прийшов дід Мороз і залишив подарунок під ялинкою. А через декілька днів вона засохла і ми її викинули.

Маринка, Дмитрик: Так, моя ялинка теж уже засохла.

Денис: А давайте підемо прогуляємося лісом. Зимою там дуже гарно: ялинки, притрушені снігом, сяють під легкими сонячними промінчиками, які ледь-ледь пробиваються крізь сірі хмари. Заодно й може знайдемо собі ще по ялинці, щоб продовжити свято!

Маринка: Чудова ідея!

Дмитрик: Я тільки за. Нумо ходімо!

(Діти прямують до лісу)

Маринка: Ох і втомилась же я!

Дмитрик: А де ж ліс?

Маринка: Довго ще йти?

Денис: Ще трохи, десь тут має бути хвойний ліс.

Маринка (здивовано): Що це?

(Діти завмерли від здивування: замість лісу перед ними було багато пеньків, а серед них поважно височіли кілька ялинок. Вони хитали своїм гіллям, немов, хотіли струсити з нього сніг).

Денис: Що тут сталося?

Дмитрик: І це ліс?! Тут всього кілька ялинок і одні пеньки!

(Діти підійшли ближче до одної з ялинок)

Денис: Яка гарна! Шкода, що ми не зможемо її самі зрубати. Виломлю кілька гілок, щоб прикрасити дім.

Ялинка1 *(благаючи)*: Не роби цього, будь ласка!

Денис: Маринко, ти щось сказала?

Маринка: Ні, я мовчала.

(Денис вхопився за гілку і потягнув)

Ялинка1: Не треба!

Дмитрик: Що це за звуки?

Маринка: Хто це говорить?

Ялинка1: Це я, відпусти гілки, мені боляче!

Денис: Ялинка?

Маринка: Вона розмовляє?

Ялинка1: Авжеж ми розмовляємо, але не завжди люди чують нас і розуміють! Не ламайте будь ласка моїх гілок – це дуже боляче. І не зрубуйте мене, адже ліс – це мій дім, якщо зрубаєте я засохну і голочки мої обсипляться.

Дмитрик *(здивовано)*: А чому тут так мало ялинок?

Ялинка1: Кожного року в цей час люди зрубують сотні ялинок, але ж ми не безкінечні. Рано чи пізно вони мали вирубати весь ліс, і ось цей день настав – залишилась тільки я і дві моїх подруги.

Ялинка2: Шкода, що люди такі безсердечні. Ми даємо вам свіже повітря.

Ялинка3: Захищаємо вас від різних природних лих.

Ялинка1: Ми покращуємо клімат і відіграємо важливу роль у збереженні водних ресурсів!

Маринка: А що буде, якщо на планеті зникнуть усі ліси?

Ялинка2: Наслідки будуть сумними: не буде дерев щоб утримувати воду - повені будуть частими гостями.

Ялинка3: Часті посухи і зсуви ґрунту.

Ялинка1: А також зміна клімату і забруднене повітря.

Маринка: Нічого собі! Отже, ми повинні вам багато чим завдячувати.

Денис: Я ніколи не замислювався над тим, що дають нам ліси і чому не можна зрубувати ялинки.

Дмитрик: Вибачте нас будь ласка! Ми ніколи більше не будемо завдавати шкоди деревам.

Ялинка2: Якби ж усі люди зрозуміли, що не можна вирубувати ліси.

Ялинка3: Щастя вам! Розкажіть і своїм друзям про користь, яку дають людям ялинки.

(діти прощаються з ялинками і рушають до дому)

Дія 3

(події відбуваються у класі початкової школи)

Вчителька: Доброго дня, діти! Як ви провели канікули?

Діти: Доброго дня!

Денис: Оксано Степанівно, ми прикрашали живу ялинку...

Маринка: Але потім наші ялинки засохли і ми їх викинули, тому ми вирішили...

Дмитрик: Ми вирішили піти до лісу по ще одну ялинку, але коли ми прийшли...

Маринка: В лісі було тільки три ялинки і одні пеньки!

Денис: Ялинки розповіли нам, яку користь вони дають людям.

Вчителька (здивовано): Невже?

Дмитрик: Ми повинні завдячувати лісам за хороший клімат і чисте повітря!

Діти разом: Тому ми вирішили більше ніколи не шкодити лісам і не зрубувати ялинки!

Вчителька: Я рада, що ви змінили свою думку і вирішили берегти природу. Уявіть: якщо кожен відмовиться від живої ялинки і вибере штучну – ми збережемо мільйони дерев і наше довкілля!

Діти: Авжеж!

Вчителька: У мене з'явилася чудова ідея!

Діти: Яка?

Вчителька: Ви ж казали, що у лісі залишилось мало ялинок. Давайте, коли на дворі потепліє, ми посадимо кілька хвойних красунь?

Маринка: Дуже цікава ідея, я залюбки посаджу ялинку!

Денис, Дмитрик: Так, ми тільки за!

Денис: Адже ялинки потрібно садити, а не зрубувати!

Вчителька (радісно): От і чудово!

Creative work of Bachelor's School Student Karina's Shpack

WHY IS IT NECESSARY TO PRESERVE CHRISTMAS TREES?

(a play for children of senior preschool and junior school age)

The goal: to awaken in students a sense of personal responsibility for the protection of the environment, to cultivate love for the native land, a careful attitude to forests, to promote the formation of ethical relations between man and the environment and the revival of respect for it.

Actors: Dmytryk, Marynka, Denys, Teacher, Tree1, Tree 2, Tree 3.

Action 1

(The events take place in an elementary school classroom, after the end of lessons)

Dmytryk: Hooray! Soon the New Year! Tomorrow, dad and I will go to the forest to get a Christmas tree.

Marynka: And we will buy an already cut Christmas tree at the bazaar.

Denys: And my uncle is a forester, so he will bring us the most beautiful, magnificent Christmas tree that can be found in the entire forest.

Marynka: I can't wait for the day when I will decorate the Christmas tree. I hang the best toys on its branches, wrap it with shiny ribbons, wrap it with colorful garlands!

Dmytryk: Yes, decorating the Christmas tree is really the most interesting activity on New Year's Eve. It's a pity that this fun doesn't last long, and after the holidays, the Christmas tree is of no use: you have to remove all the decorations from it and throw it away, or burn it, as it turns yellow and begins to crumble.

Denys: It's okay, there are still a whole bunch of Christmas trees in the forest! So you can decorate even another one if the previous one has dried up.

At that moment, teacher Oksana Stepanivna enters

Teacher: Good afternoon, children! Do you hear an interesting conversation about Christmas trees here?

Children together: Yes!

Marynka: The New Year is coming soon, so we discussed who and where would get a live Christmas tree.

Denys: And we also talked about how fun it is to decorate the Christmas tree, and how many Christmas trees there are still in the forest!

Teacher: But forests are the lungs of our planet, they give us fresh air, protect us from various natural disasters, such as floods. Everyone likes to walk among the trees, pick mushrooms, but by cutting down Christmas trees, we destroy everything beautiful that the forest gives us. In addition, there are artificial Christmas trees.

Dmytryk: So what? There are still many forests on the planet and Christmas trees as well. Moreover, once a year you can treat yourself to this forest beauty and nothing terrible will happen!

Marynka: By the way, our lessons are over. Goodbye!

Denys: Goodbye, Oksana Stepanivna!

The teacher shook her head sadly

Teacher: Goodbye. Have a nice vacation.

Action 2

(The events take place after the New Year in the yard, the children decide to take a walk in the forest)

Marynka: Hello, friends!

Denys, Dmytryk: Hello!

Marynka: How are you? How did you celebrate the New Year?

Denys: It was a lot of fun: we decorated the Christmas tree, danced around it for a long time and sang songs, and at night Santa Claus came and left a gift under the tree. And after a few days it dried up and we threw it away.

Marynka, Dmytryk: Yes, my Christmas tree has already dried up too.

Denys: Let's go for a walk in the forest. In winter, it is very beautiful there: Christmas trees, covered with snow, shine under the light rays of the sun, which barely make their way through the gray clouds. At the same time, maybe we will find another Christmas tree to continue the holiday!

Marynka: Great idea!

Dmytryk: I'm only in favor. Let's go!

(Children go to the forest)

Marynka: Oh, I'm tired!

Dmytryk: And where is the forest?

Marynka: How long to go?

Denys: A little more, there must be a coniferous forest somewhere here.

Marynka (surprised): What is it?

(The children froze in surprise: instead of a forest, there were many stumps in front of them, and among them several Christmas trees rose solemnly. They shook their branches, as if they wanted to shake off the snow from it).

Denys: What happened here?

Dmytryk: And this is a forest?! There are only a few Christmas trees and some stumps!

(The children came closer to one of the Christmas trees)

Denys: How beautiful! It is a pity that we will not be able to cut it down ourselves. I will break some branches to decorate the house.

Tree1 (begging): Don't do it, please!

Denys: Marynka, did you say something?

Marynka: No, I was silent.

(Denys grabbed a branch and pulled)

Tree1: No need!

Dmytryk: What are these sounds?

Marynka: Who says that?

Tree1: It's me, let go of the branches, it hurts!

Denys: Christmas tree?

Marynka: Is she talking?

Tree1: Of course we talk, but people don't always hear us and understand! Please don't break my branches - it hurts a lot. And don't cut me down, because the forest is my home, if you cut me down I will dry up and my needles will fall off.

Dmytryk (surprised): Why are there so few Christmas trees here?

Tree1: Every year at this time, people cut down hundreds of Christmas trees, but we are not infinite. Sooner or later they were going to cut down the entire forest, and now this day has come - only me and my two friends are left.

Tree2: It's a pity that people are so heartless. We give you fresh air.

Tree3: We protect you from various natural disasters.

Tree1: We improve the climate and play an important role in preserving water resources!

Marynka: And what will happen if all the forests on the planet disappear?

Tree2: The consequences will be sad: there will be no trees to hold water - floods will be frequent guests.

Tree3: Frequent droughts and landslides.

Christmas tree1: And also climate change and polluted air.

Marynka: Nothing! So we owe you a lot.

Denys: I have never thought about what forests give us and why it is not possible to cut down Christmas trees.

Dmytryk: Please excuse us! We will never harm trees again.

Tree2: If only all people would understand that it is impossible to cut down forests.

Tree3: Good luck to you! Tell your friends about the benefits that Christmas trees give to people.

(children say goodbye to the Christmas trees and go home)

Action 3

(events take place in a primary school classroom)

Teacher: Good afternoon, children! How did you spend your vacation?

Children: Good day!

Denys: Oksana Stepanivna, we decorated a live Christmas tree...

Marynka: But then our Christmas trees dried up and we threw them away, so we decided...

Dmytryk: We decided to go to the forest to get another Christmas tree, but when we arrived...

Marynka: There were only three Christmas trees and one stump in the forest!

Denys: Christmas trees told us what benefits they bring to people.

Teacher (surprised): Really?

Dmytryk: We must thank the forests for a good climate and clean air!

Children together: That's why we decided never to harm forests or cut down Christmas trees!

Teacher: I am glad that you changed your mind and decided to protect nature.

Imagine: if everyone refuses a live Christmas tree and chooses an artificial one – we will save millions of trees and our environment!

Children: Of course!

Teacher: I have a great idea!

Children: Which one?

Teacher: You said that there are few Christmas trees left in the forest. Come on, when it warms up in the yard, shall we plant some coniferous beauties?

Marynka: A very interesting idea, I would love to plant a Christmas tree!

Denys, Dmytryk: Yes, we are only in favor!

Denys: After all, Christmas trees should be planted, not cut down!

Teacher (joyfully): That's great!

Творча розробка студентки СВО «магістр»

Єрмошкіної Яни

ПРОГУЛЯНКА ДО ЛІСУ

(п'єса для дітей старшого дошкільного та молодшого шкільного віку)

Дійові особи: ведучий, тато, Оленка, чоловік1, чоловік 2.

Мета: Виховувати екологічне почуття до рідного краю, виховувати любов до природи, закликати оберігати природу та ставитися до неї дбайливо.

Дія 1

Дорогою зі школи(у машині)

Ведучий: Був звичайний літній день. Дівчинку Оленко тато забирав зі школи. Вони їхали у машині та розмовляли на різні теми. Дівчинка Оленка розповідала татові як пройшов її день у школі, що було цікавого, а також те, що вона дуже втомилася та хоче відпочити.

Тато на світлофорі зупиняється та повертається до Оленки.

Тато: Оленко! У мене є чудова ідея. Я пропоную тобі поїхати на дачу у село. Завтра приїде наша мама з відрядження. Давай підемо у ліс та назбираємо суниць і спечемо смачний пиріг? Як тобі така ідея? Заодно я підремонтую дах у будинку.

Оленка радісно потягуючись до переднього крісла автомобіля запитує тата.

Оленка: Супер! Мені така ідея подобається. А ще можна пошукати грибів та зробити якусь смачну страву з них. Мамі точно сподобається. Коли поїдемо?

Тато: Та ось заїдемо додому, переодягнемось, пообідаємо та одразу поїдемо.

Оленко: Гаразд.

Дія 2

Тато з Оленкою приїхали на дачу

Тато: Яке наше село мальовниче! А повітря яке! Оленко, відчуваєш яке чисте повітря? Це все завдяки тому, що у нас дуже великий ліс. Дерев тут яких хоч.

Тато з усіх сил вдихає повітря.

Оленка: Так, татку, відчуваю. Мені завжди подобалося приїжджати сюди на дачу. Шкода, що мама на роботі...

Оленка похнюплено вдихає та видихає повітря.

Тато: Не сумуй. Зараз ми розкладемо речі та одразу підемо по суніці та гриби. Щоб швидко все зібрати, поремонтувати дах і вранці виїхати додому, адже вже завтра увечері приїде наша мама. А нам ще вдома потрібно буде приготувати смачний пиріг.

Тато із Оленкою носять речі з машини в будинок.

Дія 3

Стежкою до лісу

Тато: От я пам'ятаю як був маленький, то завжди біга сюди у ліс збирати суніці. Їх тут було завжди багато. Мій дідусь колись показав галявину де їх росте ну дуже багато.

Оленка: Тату поглянь яка ялинка?!

Оленка з подивом дивиться уверх на ялинку

Тато: О, так! Я цю ялинку пам'ятаю з дитинства. Їй уже багато років. Взагалі, наше село славить саме цим лісом. Шкода, що навесні нам не вдалося сюди приїхати. Тут цвітуть ще чудові проліски та крокуси.

Оленка: Я вже уявляю як тут гарно восени. Ми ж приїдемо усі разом сюди восени?

Тато: Обов'язково!

Тато з Оленкою увійшли вглиб лісу по стежці.

Дія 4

У лісі

Тато з Оленкою на мить завмерли

Оленка: Тату! Тату! А де подівалися дерева? Чому одні пеньки залишилися?

Тато: Оленко, я сам здивований. Ще минулої зими тут було багато дерев. Ти ж пам'ятаєш? Ми приїжджали сюди.

Оленка: Пам'ятаю. Тату, а хто це?

Оленка показує на двох чоловіків з пилками

Тато: Ану пішли запитаємо їх, навіщо вони вирізають ліс!

Тато з Оленкою покрокували до чоловіків.

Тато: Що ви робите? Ви знаєте скільки років цьому лісу?

З обуренням сказав тато

Чоловік 1: Ні, не знаємо...

Розгублено сказав перший чоловік

Чоловік 2: Та ми просто вирішили нарізати дров аби заpastися на зиму.

Оленка: Але ж це ліс! Не можна просто вирізати стільки дерев щоб заpastися на зиму!

Тато: Я вас розумію, але ви знаєте якої шкоди ви завдаєте лісу та природі вирубуючи стільки дерев?

Чоловік 2: Ми приїхали з іншого села та не знали, що цей ліс має таку історію.

Чоловік 1: А про шкоду природи ми навіть не думали...

Почухуючи голову сказав чоловік 2.

Тато: Ліси потрібно вирубувати вкрай обережно. Масова вирубка дерев може призвести до різких змін температури (холодніше взимку, спекотніше влітку), знесенню родючого шару ґрунту, що шкодить і рослинам, і тваринам. Ви погляньте, яка тут суниця росте!

Чоловік 1: Ми обіцяємо, що більше не будемо вирубувати тут ліс.

Чоловік 2: Вибачте нас...

З сором сказали чоловіки

Оленка з татом назбирали повні кошики суниці та грибів і повернулися до будинку на дачі. Тато поремонтував дах. Вранці вони почали збиратися додому.

Дія 5

Вдома

Оленка: Татку, як ти гадає вони точно більше не будуть рубити ліс?

Тато: Я впевнений в цьому! Але тепер приїжджатимемо частіше та будемо перевіряти.

Тато замішуючи тісто на пиріг радісно казав Оленці. Оленка замастившись у борошні весело сміялася. Далі вони очікували на маму щоб розповісти усе, що з ними трапилося і як вони допомогли рятувати ліс від зрубу.

Creative work of Master's School Student
Yana Yermoshkina

A WALK TO THE FOREST

(a play for children of senior preschool and junior school age)

The goal: To cultivate an ecological feeling for the native land, to cultivate love for nature, to encourage the protection of nature and to treat it with care.

Actors: host, dad, Olenka, man 1, man 2.

Action 1

On the way from school (in the car)

Host: It was an ordinary summer day. Olenko's father took the girl from school. They drove in the car and talked about different topics. The girl Olenka told her father how her day at school went, what was interesting, and also that she was very tired and wanted to rest.

Dad stops at the traffic light and turns to Olenka.

Dad: Olenko! I have a great idea. I suggest you go to the dacha in the village. Tomorrow our mother will come from a business trip. Let's go to the forest and pick strawberries and bake a delicious cake? How do you like this idea? At the same time, I will repair the roof of the house.

Olenka joyfully reaches for the front seat of the car, asks her father.

Olenka: Great! I like this idea. You can also look for mushrooms and make a delicious dish from them. Mom will definitely like it. When will we go?

Dad: Well, let's go home, change clothes, have dinner and leave right away.

Olenka: Okay.

Action 2

Dad and Olenka came to the cottage

Dad: Our village is so picturesque! And what air! Olenko, do you feel the clean air? This is all thanks to the fact that we have a very large forest. What kind of trees are there?

Dad gasps for air.

Olenka: Yes, dad, I feel it. I always liked coming here to the country. It's a pity that mom is at work...

Olenka breathes in and out breathlessly.

Dad: Don't be sad. Now we will lay out the things and immediately go for strawberries and mushrooms. To quickly collect everything, repair the roof and leave for home in the morning, because our mother will come tomorrow evening. And we will still need to cook a delicious cake at home.

Dad and Olenka carry things from the car into the house.

Action 3

The path to the forest

Dad: I remember when I was little, I always ran here to the forest to pick strawberries. There were always a lot of them here. My grandfather once showed me a meadow where there are a lot of them.

Olenka: Dad, look at the Christmas tree?!

Olenka looks up at the Christmas tree with surprise

Dad: Oh, yes! I remember this Christmas tree from my childhood. She is already many years old. In general, our village is famous for this forest. It is a pity that we

did not manage to come here in the spring. Beautiful snowdrops and crocuses also bloom here.

Olenka: I can already imagine how beautiful it is here in autumn. Will we all come here together in the fall?

Dad: Of course!

Dad and Olenka went deep into the forest along the path.

Action 4

In the forest

Dad and Olenka froze for a moment

Olenka: Dad! Daddy! And where did the trees go? Why are there only stumps left?

Dad: Olenko, I'm surprised myself. Even last winter there were many trees here. Do you remember? We used to come here.

Olenka: I remember. Dad, who is this?

Olenka points to two men with saws

Dad: Let's go and ask them why they are cutting down the forest!

Dad and Olenka walked towards the men.

Dad: What are you doing? Do you know how old this forest is?

Dad said indignantly

Man 1: No, we don't know...

The first man said in confusion

Man 2: But we just decided to cut firewood to stock up for the winter.

Olenka: But this is a forest! You can't just cut down so many trees to stock up for the trade!

Dad: I understand you, but do you know what damage you are causing to the forest and nature by cutting down so many trees?

Man 2: We came from another village and did not know that this forest had such a history.

Man 1: And we didn't even think about the damage to nature...

Scratching his head, said man 2.

Dad: Forests must be cut down very carefully. Mass felling of trees can lead to sharp changes in temperature (colder in winter, hotter in summer), erosion of the fertile soil layer, which harms both plants and animals. Look at the strawberries growing here!

Man 1: We promise we won't cut down any more forest here.

Man 2: Excuse us...

The men said with shame

Olenka and dad gathered baskets full of strawberries and mushrooms and returned to the house in the country. Dad repaired the roof. In the morning, they started going home.

Action 5

Home

Olenka: Dad, do you think they will definitely not cut down the forest again?

Dad: I'm sure of it! But now we will come more often and check.

Dad happily said to Olena while kneading the dough for the pie. Olenka, smeared with flour, laughed merrily. Next, they waited for their mother to tell them everything that happened to them and how they helped save the forest from being cut down.

Творча розробка студентки СВО «магістр»

Дуб Ілони

ЯК ЗВІРЯТКА ЛІС РЯТУВАЛИ

Мета: виховувати турботу та любов до рідного краю. Через казкові події, пояснити дітям важливість чистого навколишнього світу, а також підвести до колективного висновку, що кожен може зробити важливі дії для покращення навколишнього середовища, розвивати пам'ять, виразність мови, збагачувати словниковий запас.

Дійові особи:

Василько, Юрко, Лисичка, Вовчик, Ведмедик, Білочка, Мудра Сова

Дія 1

«По гриби»

Ведучий: Був звичайний осінній день, гріло сонечко, співали пташки. Двоє друзів зібрались в ліс, по гриби. Василько і Юрко дуже любили ходити в ліс, він був недалеко від їх домівок. Пішли хлопці лісом, аж раптом Василько зупинився і сказав.

Василько: О, дивись, Юрко, це ж справжній білий гриб, глянь, який великий. Швидше заберемо його в кошик.

Юрко: Дійсно гриб, ти молодець, що побачив його, бо я не помітив. Бери його швидше і ходімо далі.

Хлопці взяли білий гриб і вирушили по лісовій стежині далі.

Ведучий: Довго наші хлопці мандрували, аж поки не втомились. Вирішили влаштувати пікнік. З дому взяли їжу і вирішили перекусити.

Василько: Юрко, я втомився, давай перекусимо?

Юрко: Давай, я теж хочу вже їсти, тай відпочити, ноги вже дуже болять.

Ведучий: Поїли хлопці, випили газировки в скляній пляшці і подумали собі.

Юрко: Слухай, давай сміття тут залишимо, що ж ми будемо його з собою носити, навіщо.

Василько: Давай, все одно ніхто не бачив, що ми тут були.

Залишили хлопці сміття, ще й скляну пляшку розбили.

Дія 2

«Галявина 1»

Ведучий: Йшов собі Ведмедик, та й чує хтось плаче і просить про допомогу.

Білочка: Як мені боляче, хто-небудь, допоможіть мені!

Ведмедик: Що сталося з тобою?

Прибігли інші тваринки допомогти Білочці.

Білочка: Хтось скло розбите залишив прямо біля мого будиночка. Я бігла і лапку порізала.

Звірятка: Що ж робити? Як тобі допомогти?

Вовчик: Я колись чув, що треба робити, але вже не згадаю, зовсім старий став. Лисичко, ти маєш знати, ти ж молодша мене, підкажи.

Лисичка: Я знаю, подорожник потрібно прикласти до лапки і біль одразу мине.

Приносить Вовчик подорожник.

Вовчик: Ось, білочко, тримай, зараз стане легше.

Білочка: Дякую Вам друзі, дійсно стало краще.

Ведмедик: Погляньте, скільки тут сміття і скла в нашому лісі! З цим треба щось робити. Бо ще хтось пораниться.

Лисичка: Давайте знайдемо того, хто це зробив і змусимо прибрати?

Ведмедик: В мене є краща ідея! Давайте разом все це приберемо і ліс знову стане чистим.

Звірятка: Давайте, давайте!

Минула ціла година.

Вовчик: Ура, нарешті все прибрали! Як чисто стало навкруги.

Білочка: Ми молодці, більше ніхто не пораниться.

Мудра Сова: Добру справу зробили, молодці звірятка, я вами пишаюсь.

Лисичка: Мабуть, нам треба вже додому повертатись.

Тільки звірята вийшли з галявини, як побачили на іншій знову багато сміття, що й так просто не зібрати!

Дія 3

«Галявина 2»

Ведмедик: Ой, лишенько, Що ж робити? Знову сміття, хто його тут залишив?

Мудра Сова: Не засмучуйтесь звірятка, я можу вам допомогти.

Звірятка: Як ти нам допоможеш? Треба знову все сміття зібрати, от і все.

Мудра Сова: Загадайте бажання, можливо воно і здійсниться. Спробуйте.

Ведмедик: Та яке бажання, воно хіба здійсниться, не гаймо часу, давайте прибирати.

Ведучий: Стали звірятка прибирати, а Вовчик певно щось замислив. Підійшов тихо до Мудрої Сови і загадав бажання.

Вовчик: Я хочу, я бажаю, щоб зараз тут з'явилися ті, хто це сміття залишив і допомогли прибрати галявину.

Ведучий: Не встиг Вовчик промовити бажання, як воно здійснилось. На галявину прийшли двоє хлопчиків, це ж наші Василько і Юрко з повними кошиками грибів.

Василько: Ой, звірята, привіт, а що Ви тут робите? Навіщо Ви це сміття збираєте?

Білочка: Як навіщо, воно ж тут не потрібне, я сьогодні поранила лапку об розбиту скляну пляшку, досі болить.

Хлопці переглянулись між собою

Юрко: Васильку, це ж ми сміття залишили і пляшку теж ми розбили. Треба щось робити.

Василько: Звірята, вибачте нас, будь ласка, це ми сьогодні тут сміття залишили, ми не знали, що так робити не можна і хтось може поранитись. Що ж нам тепер робити?

Вовчик: Давайте всі разом приберемо сміття і Ви пообіцяєте більше так не робити.

Хлопці: Так, звичайно, давайте разом приберемо.

Лисичка: Хай все сміття з нашого лісу зникне і більше ніколи не з'являється. Хай наш ліс буде чистим!

Минуло кілька годин, галявина стала чиста.

Василько: Хух, нарешті прибрали. Прибирати важче, аніж смітити.

Юрко: Так, згоден з тобою.

Ведмедик: Ми сподіваємось, що Ви зрозуміли, смітити в лісі не можна, це шкодить природі і нам – звіряткам.

Хлопці: Ми вже зрозуміли, що не можна так робити. Вибачте нас, будь ласка.

Білочка: Ви допомогли нам прибрати, тому ми вас вибачили.

Василько: Дякуємо! От би тепер поїсти, ми так втомились.

Мудра Сова: Ваше бажання виконане.

На галявині з'явилося багато їжі

Юрко: Дякуємо, це те, що треба.

Ведучий: Всі гарненько поїли, набрались сил. Що найголовніше, прибрали після себе сміття і вирушили додому. Звірятка у свої домівки, хлопці у свої.

Але, перш, ніж йти додому, хлопці поділились зібраними грибочками з усіма звірятками. Тому, всі залишились задоволені і щасливі. А Василько і Юрко засвоїли дуже важливий урок: не можна смітити в лісі, варто завжди прибирати після себе!

Creative work of Master's School Student Ilona Dyb

HOW ANIMALS SAVED FOREST

The goal: to cultivate care and love for the native land. Through fairy-tale events, explain to children the importance of a clean surrounding world, as well as lead to a collective conclusion that everyone can take important actions to improve the environment, develop memory, expressive language, and enrich vocabulary.

Actors: Vasylko, Yurko, Fox, Wolf, Bear, Squirrel, Wise Owl

Action 1

For mushrooms

Presenter: It was an ordinary autumn day, the sun was shining, birds were singing. Two friends gathered in the forest to pick mushrooms. Vasylko and Yurko loved to go to the forest, it was not far from their homes. The boys went through the forest, until suddenly Vasylko stopped and said.

Vasylko: Oh, look, Yurko, this is a real white mushroom, look how big it is. We will take it to the basket as soon as possible.

Yurko: It's really a mushroom, you're good at seeing it, because I didn't notice it. *Take it quickly and let's move on.*

The boys took a porcini mushroom and went further along the forest path.

Presenter: Our guys traveled for a long time until they got tired. They decided to have a picnic. They took food from home and decided to have a snack.

Vasylko: Yurko, I'm tired, shall we have a snack?

Yurko: Come on, I also want to eat now, let's rest, my legs already hurt a lot.

Presenter: The guys ate, drank soda in a glass bottle and thought to themselves.

Yurko: Listen, let's leave the garbage here, why are we going to carry it with us?

Vasylko: Come on, no one saw that we were here anyway.

The boys left trash, and also broke a glass bottle.

Action 2

Grassland 1

Presenter: Bear was walking, and he heard someone crying and asking for help.

Squirrel: I'm in pain, someone, help me!

Bear: What happened to you?

Other animals came to help Squirrel.

Squirrel: Someone left broken glass right next to my house. I ran and cut my paw.

Animal: What to do? How can I help you?

Wolf: I once heard what should be done, but I don't remember anymore, I've become quite old. Fox, you should know, you are younger than me, tell me.

Fox: I know, you need to apply a plantain to the leg and the pain will go away immediately.

Wolf brings a plantain.

Wolf: Here, squirrel, hold on, now it will be easier.

Squirrel: Thank you friends, it really got better.

Bear: Look how much garbage and glass there is in our forest! Something must be done about it. Because someone else will get hurt.

Fox: Let's find the person who did this and make them clean up?

Bear: I have a better idea! Let's clean it all together and the forest will become clean again.

Animals: Come on, come on!

An hour passed.

Wolf: Hooray, everything is finally cleaned up! How clean it became all around.

Squirrel: Well done, no one else will get hurt.

Wise Owl: You did a good job, well done little animal, I am proud of you.

Fox: I guess we should go home already.

As soon as the animals left the clearing, they saw a lot of garbage on the other one, which is not so easy to collect!

Action 3

Grassland 2

Bear: Oh, that's all, What to do? Garbage again, who left it here?

Wise Owl: Don't worry little animal, I can help you.

Animals: How can you help us? We need to collect all the garbage again, that's all.

Wise Owl: Make a wish, maybe it will come true. Try it.

Bear: What a wish, it will surely come true, let's not waste time, let's clean up.

Presenter: They began to clean the little animals, and Wolf must have thought of something. He quietly approached the Wise Owl and made a wish.

Wolf: I want, I want those who left this garbage to come here now and help clean up the lawn.

Presenter: Before Wolf could say his wish, it came true. Two boys, our Vasylo and Yurko, came to the meadow with baskets full of mushrooms.

Vasylo: Oh, animals, hello, and what are you doing here? Why do you collect this garbage?

Squirrel: Why, it's not needed here, I hurt my paw on a broken glass bottle today, it still hurts.

The boys looked at each other

Yurko: Vasylka, we left the trash and we also broke the bottle. Something must be done.

Vasylko: Animals, please forgive us, we are the ones who left the garbage here today, we did not know that it is not allowed to do so and someone could get hurt. What should we do now?

Wolf: Let's all clean up the trash together and you promise not to do it again.

Guys: Yes, of course, let's clean up together.

Fox: Let all the garbage from our forest disappear and never appear again. May our forest be clean!

A few hours passed, the lawn became clean.

Vasylko: Huh, they finally cleaned it up. Cleaning is more difficult than littering.

Yurko: Yes, I agree with you.

Vedmedyk: We hope you understand that you can't litter in the forest, it harms nature and us animals.

Guys: We already understood that we can't do that. Please excuse us.

Squirrel: You helped us clean up, so we forgave you.

Vasylko: Thank you! We should eat now, we are so tired.

Wise Owl: Your wish has been granted.

A lot of food appeared on the lawn

Yurko: Thank you, this is what is needed.

Presenter: Everyone had a good meal, gained strength. Most importantly, they cleaned up the trash and went home. Animals go to their homes, boys to theirs. But, before going home, the boys shared the collected mushrooms with all the little animals. Therefore, everyone was satisfied and happy. And Vasylko and Yurko learned a very important lesson: you can't litter in the forest, you should always clean up after yourself!

СПИСОК АВТОРСЬКИХ ПРАЦЬ ВИКЛАДАЧІВ ПРОЄКТУ

620252-EPP-1-2020-1-UA-EPPJMO-MODULE

1. Барановська І. Г., Білоконь Я. В., Моркот Д. В. Театр – мистецько–культурний простір для естетичного розвитку майбутніх учителів. Філософія культурно-мистецької освіти: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції. м. Кії, 24 березня 2022 (24 червня 2022 р.). Київ, 2022. 240 с. С. 13-16.
2. Барановська І. Вокальна підготовка майбутніх учителів музики засобами театрального мистецтва. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології: наук. журнал / голов. ред. А. А. Сбруєва. Суми: Вид-во СумДПУ імені А.С.Макаренка, 2017. № 10 (74). С.150-160.
3. Барановська І. Г. Творчий розвиток молодших школярів засобами театральної діяльності. Наукові записки: Збірник матеріалів наукової конференції викладачів та студентів інституту педагогіки психології та мистецтв. Серія «Мистецтво». Вип. 3. Вінниця: ВДПУ ім. М. Коцюбинського, 2012. С. 11-15.
4. Барановська І., Мозгальова Н., Казьмірчук Н. Репетиційний процес як простір для творчої самореалізації та розвитку soft skills студентів та дітей. Актуальні проблеми мистецької підготовки майбутнього вчителя (VIII школа методичного досвіду). Вінниця: ФОП Корзун Д.Ю., 2020. С. 15–21.
5. Барановська І.Г. ФОРМУВАННЯ SOFT SKILLS НАВИЧОК МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТА КЕРІВНИКІВ ТВОРЧИХ ОБ'ЄДНАНЬ В УМОВАХ ОНЛАЙН НАВЧАН «Мистецька освіта в онлайн-просторі: пошуки та перспективи» : Зб.матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції. Київ : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2022. 92 с. с. 30-36
6. Демченко О.П., Драбинюк С.Ю., Іващук Н.О. Виховні можливості театралізованої діяльності у роботі з обдарованими дітьми. XV Міжнародна науково - практична конференція «Multidisciplinary academic notes. Science research and practice», 19-22 квітня 2022 р., Мадрид, Іспанія. [Multidisciplinary academic notes. science research and practice. Proceedings of the XV International Scientific and Practical Conference Madrid, Spain April 19 – 22, 2022]. С.421-427.
7. Демченко О.П., Іщенко К.В., Драбинюк С. Ю. Флуд Л.М., Театралізована діяльність як засіб розвитку творчості дітей з особливими освітніми потребами.. XVII Міжнародна науковопрактична конференція «Multidisciplinary academic notes.

- Theory, methodology and practice», 03-06 травня 2022 р., Токіо, Японія [Multidisciplinary academic notes. Theory, methodology and practice Proceedings of the XVII International Scientific and Practical Conference Tokyo, Japan May 03 – 06, 2022]. С.580-585.
8. Демченко О.П., Колногозюк В.О., Людв В.А. Розвиток «soft skills» молодших школярів під час організації театралізованого свята як колективної творчої справи. XIV Міжнародна науковопрактична конференція «Theoretical and science bases of actual tasks», 12-15 квітня 2022 р., Лісабон, Португалія [Theoretical and science bases of actual tasks. Proceedings of the XIV International Scientific and Practical Conference Lisbon, Portugal April 12 – 15, 2022]. С.380-386.
 9. Демченко О.П., Флуд Л.М., Ясинецька О.С. Використання театральної діяльності у соціально-виховній роботі з молодшими школярами. XII Международная научнопрактическая конференція «Actual priorities of modern science, education and practice», 29 марта - 01 апреля 2022 г., Париж, Франция [Actual priorities of modern science, education and practice Proceedings of the XII International Scientific and Practical Conference Paris, France March 29 – April 01, 2022]. С.559-567.
 10. Демченко, О., Казьмірчук, Н., & Стахова, І. (2022). РОЗВИТОК SOFT SKILLS МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЯК ЗАСІБ АКМЕОЛОГІЧНОГО ЗРОСТАННЯ. Professional Pedagogics, 1(24), 91–101. URL: <https://jrnls.ivet.edu.ua/index.php/1/article/view/708>
 11. Жовнич О., Стахова І. Підготовка майбутніх педагогів до використання театральної діяльності у соціально-виховній роботі: європейський контекст. Актуальні проблеми формування творчої особистості педагога в контексті наступності дошкільної та початкової освіти : збірник матеріалів V Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції (Вінниця, ВДПУ імені Михайла Коцюбинського, 22-23 квітня 2021 р.) / за ред. О.А.Голюк ; Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, факультет дошкільної і початкової освіти імені Валентини Волошиної. Вінниця: ТОВ «Меркьюрі-Поділля», 2021. Вип. 10. С. 479-483.
 12. Казьмірчук Н., Василенко О. Соціально-виховний потенціал театралізованої діяльності. Актуальні проблеми формування творчої особистості педагога в контексті наступності дошкільної та початкової освіти: збірник матеріалів V Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції Вінниця: ТОВ «Меркьюрі-Поділля, 2021. Вип. 10. С. 497-500.

13. Казьмірчук Н.С., Жовнич О.В., Стахова І.А. Театр природи як засіб формування soft skills в учнів початкових класів. Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія. 2020. 61. С. 23-30.
14. Demchenko Olena, Kazmirchuk Natalia, Zhovnych Olesia, Stakhova Inna, Podorozhnyi Vadym, Baranovska Iryna. PREPARING STUDENTS FOR THE USE OF THEATER ACTIVITIES FOR CHILDREN'S DEVELOPMENT SOFT SKILLS: EUROPEAN CONTEXT. SOCIETY. INTEGRATION. EDUCATION Proceedings of the International Scientific Conference. Volume I, May 27th-28th, 2022. 31-46. URL: <http://journals.rta.lv/index.php/SIE/article/view/686654>.
15. Natalia Kazmirchuk, Iryna Baranovska, Nataliia Mozgalova, Olga Shcholokova, Vadym Podorozhnyi Methodological aspects of teacher training for theatrical activities with pupils. SOCIETY. INTEGRATION. EDUCATION. Proceedings of the International Scientific Conference, 2021. Volume I, p. 235-246 <http://journals.ru.lv/index.php/SIE/article/download/6373/4998>
16. Olena Demchenko, Inna Stakhova. EUROPEAN EXPERIENCE IN ORGANIZING THEATRICAL ACTIVITIES IN PRIMARY SCHOOL TEACHERS TRAINING (BASED ON THE RESULTS OF THE JEAN MONNET MODULE PROJECT 620252-EPP-1-2020-1-UA-EPPJMO-MODULE). Vol 51 No 2 (2022(sad) Scientific Journal of Polonia
17. Olena Demchenko, Inna Stakhova. EUROPEAN EXPERIENCE IN ORGANIZING THEATRICAL ACTIVITIES IN PRIMARY SCHOOL TEACHERS TRAINING (BASED ON THE RESULTS OF THE JEAN MONNET MODULE PROJECT 620252-EPP-1-2020-1-UA-EPPJMO-MODULE). Vol 51 No 2 (2022(sad) Scientific Journal of Polonia University. P. 31-39. URL: <http://pnep.ap.edu.pl/index.php/pnap/issue/view/58>